

กฎหมายฉันท

คือ

พระราชบัญญัติภาษีฉันท ศักราช ๑๒๓๒

กฎหมายภาษีฉันทเพิ่มเติม ร.ศ. ๓๐๖

กฎข้อบังคับอากรฉันท ร.ศ. ๓๓๓

กฎข้อบังคับอากรฉันท ร.ศ. ๓๓๕

กฎเพิ่มเติมข้อบังคับทางรถไฟซึ่งเกี่ยวข้องกับอากรฉันท ร.ศ. ๓๓๗

รวมกัน

พิมพ์ครั้งแรก ๓๐๐๐ ฉบับ

ราคา ๑ บาท

โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ

กฎหมายฝืน

คือ

พระราชบัญญัติ ภาษีฝืน ศักราช ๑๒๓๒

กฎหมายภาษีฝืนเพิ่มเติม ร, ศ, ๑๐๗

กฎ ข้อ บังคับ ฮากรฝืน ร, ศ, ๑๑๑

กฎ ข้อ บังคับ ฮากรฝืน ร, ศ, ๑๑๕

กฎเพิ่มเติม ข้อ บังคับ ทางรถไฟ ซึ่ง เกี่ยว ข้อง กับ ฮากรฝืน ร, ศ, ๑๑๗

รวมกัน

พิมพ์ครั้งแรก ๑๐๐๐ ฉบับ

ราคา ๑ บาท

โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ

สารบัญกฎหมายฝิ่น

อารัมภกถา

หน้า ๑

ว่าด้วย การ เกี่ยว ของ แก่ ลูก ค้า ไทย จีน ใน กรุง เทพ ฯ ๒ ข้อ

ข้อ ๑ ภาษี ผูกขาดเมื่อ สิ้น จำนวนให้ ยินยอมซื้อฝิ่น เหลือใน ๓๕ วัน ถ้ามีต
บง ฝิ่นไว้ต้อง ปรับ หน้า ๒

ข้อ ๒ ชาย ฝิ่น ผู้ ชาย ต้อง ทำ ตัว ให้ ผู้ ข้อ ถ้า เจ้าพนักงาน ไป ตรวจ ต้อง
ยอมให้ ตรวจ หน้า ๒

ข้อ ๓ เรือ บันทุก ฝิ่น เข้า มา ทาง ปากน้ำ เจ้า พระยา เจ้าของ เรือต้องบอก
จำนวน ฝิ่น ต่อ ผู้ว่า ราชการ เมือง สมุท หน้า ๓

ข้อ ๔ ถัก ถอบ ชาย ฝิ่น เกื่อน หน้า ๓

ข้อ ๕ มี ผู้ รับ สิ้น บน หน้า จับ ฝิ่น เกื่อน หน้า ๓

ข้อ ๖ ผู้ ต้อง จับ จะ ต่อสู้ ว่า พวก เจ้าพนักงาน เขา ฝิ่น ไป ได้ ไร่ ฟ้า โถ จับ ต้อง
สืบ พยาน รวง วัด หน้า ๕

ว่าด้วย การ เกี่ยว ของ แก่ คน บังคับ ต่าง ประเทศ ๑๒ ข้อ

ข้อ ๑ ผู้ บันทุก ฝิ่น คับ ฝิ่น สุก จะ เข้า มา ใน พระ ราชอาณาจักร ให้ เข้า มา ทาง
ปาก น้ำ เจ้า พระยา แด ยืน บานูชี ต่อ ตำน ได้ หนังสือ สำหรับ เรือ
แล้ว จึง เข้า มา ได้ ถ้า ทำ ผิด กฎหมาย ต้อง ธิบ ฝิ่น แล้ว ต้อง ปรับ หน้า ๕

ข้อ ๔ ผู้รับสินบน นำจับผู้ขายฝิ่น เกือบในหัวเมืองต้องพร้อม ด้วยกรรมการ
แต่อำเภอ กำหนัด หน้า ๓๐

ข้อ ๕ ผู้ต้องจับต่อสู้ว่าไม่ได้เป็นคนสู้แต่ขายฝิ่นให้สู้บพยานรางวัล หน้า ๓๑

กฎหมาย ภาษีฝิ่น เพิ่มเติม

หมวดที่ ๑ ว่าด้วยตั้งเจ้าพนักงาน แดเจ้า ภาษี

มาตรา ๑ หน้าที่เจ้าพนักงาน ผู้รักษา กฎหมาย หน้า ๓๒

มาตรา ๒ เจ้าพนักงาน รักษาโรง ฝิ่น หน้า ๓๓

มาตรา ๓ เจ้าพนักงาน จำหน่าย ฝิ่น สุก หัว เมือง หน้า ๓๓

หมวดที่ ๒ ว่าด้วยหน้าที่เจ้าพนักงาน

มาตรา ๔ เมืองใดควร ต้ม ฝิ่น แดควร รับ ฝิ่น สุกไป จำหน่าย ภาษี เมืองใด
ควร ผูก ขาด แดควร ตั้ง ภาษี เปน ของ หลวง อธิบดี พระคลัง เปน

ผู้กำหนด ตั้งโดยรับ พระบรมราชานุญาต หน้า ๓๓

มาตรา ๕ หน้าที่ เจ้าพนักงาน ภาษี ฝิ่น เมื่อ ถึง กำหนดว่า ประมุข ภาษี หน้า ๓๔

มาตรา ๖ หน้าที่ เจ้าพนักงาน ภาษี ฝิ่น ผู้จัดซื้อ ขาย ฝิ่น หน้า ๓๕

มาตรา ๗ หน้าที่ เจ้าพนักงาน โรง ฝิ่น หน้า ๓๕

มาตรา ๘ การ รับ ผิด ชอบ ของ เจ้าพนักงาน โรง ฝิ่น หน้า ๓๕

มาตรา ๙ ข้อ บังคับใน โรง ฝิ่น ทั่วไป หน้า ๓๕

มาตรา ๑๐ การ ตรวจ ฝิ่น ใน โรง ฝิ่น หน้า ๓๕

มาตรา ๑๑ เมืองใด ควร ตั้ง เจ้า ภาษี เปน ของ หลวง หน้า ๓๖

ก

มาตรา ๑๒ เมืองใดเจ้าภาษีผูกขาด	หน้า ๑๒
มาตรา ๑๓ เจ้าภาษีผูกขาดต้องมีตราตั้งตราบานำ แต่ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของกระทรวงพระคลัง	หน้า ๑๒
มาตรา ๑๔ เจ้าภาษีตั้งเงินงวด	หน้า ๑๗
(มาตรา ๑๕ ไม่มีในกฎหมายนี้ เห็นจะเป็นด้วยฉบับราชกิจจานุเบกษา ปี ร.ศ. ๑๓๙ วางเลขผิดไปแต่เนื้อความถูกต้องตามลำดับ)	
มาตรา ๑๖ เจ้าภาษีทำผิดข้อบังคับ	หน้า ๑๗
มาตรา ๑๗ ผู้ทำการเจ้าภาษี	หน้า ๑๗
มาตรา ๑๘ ทนายเจ้าภาษี	หน้า ๑๗
หมวดที่ ๔ ว่าด้วยการเปิดฝิ่นรับตั้งจำหน่าย	
มาตรา ๑๙ เจ้าภาษีกระประมาณฝิ่นที่จะจำหน่าย	หน้า ๑๗
มาตรา ๒๐ เจ้าภาษีเปิดฝิ่น	หน้า ๑๗
มาตรา ๒๑ ร้านย่อยในหัวเมือง	หน้า ๑๘
มาตรา ๒๒ ร้านย่อยหรือลูกช่วงต้องมีตัว	หน้า ๑๘
มาตรา ๒๓ เป็ดียนเจ้าภาษีใหม่ ฝิ่นร้านย่อยเหลือต้องทำบัญชียื่น ถ้าฝิ่นปนต้องถือปนเถื่อน	หน้า ๑๘
มาตรา ๒๔ ตัวสำหรับฝิ่นสำมัญ	หน้า ๑๘
มาตรา ๒๕ ร้านย่อยตัวหาย	หน้า ๑๘
มาตรา ๒๖ ห้ามไม่ให้ของอื่นปนฝิ่น	หน้า ๑๘
มาตรา ๒๗ ห้ามขายเชื้อฝิ่น	หน้า ๑๘

ค

มาตรา ๒๘ ห้ามไม่ให้ขายฝิ่นด้วยของอื่นนอกจากเงินแต่ข้อนี้	หน้า ๒๐
มาตรา ๒๙ เจ้าภาษีต้มแต่ขายฝิ่นเถื่อน	หน้า ๒๐
มาตรา ๓๐ ผู้ตรวจฝิ่นของเจ้าภาษี	หน้า ๒๐
มาตรา ๓๑ จับคนทำฝิ่นเถื่อนได้	หน้า ๒๐
มาตรา ๓๒ การจับกุมเหตุืออำนาจ	หน้า ๒๐
มาตรา ๓๓ ห้ามขายฝิ่นข้ามแขวง	หน้า ๒๑
มาตรา ๓๔ ซื่อฝิ่นสู่ต๋วงแขวง	หน้า ๒๑
มาตรา ๓๕ การริบฝิ่น	หน้า ๒๑

หมวดที่ ๕ ว่าด้วยคดีความ

มาตรา ๓๖ หน้าที่ชำระในกรุงแต่หัวเมือง	หน้า ๒๑
มาตรา ๓๗ ผู้ชำระให้เร่งชำระใน ๓๕ วัน	หน้า ๒๒
มาตรา ๓๘ ค่าธรรมเนียมความฝิ่น	หน้า ๒๒
มาตรา ๓๙ ชำระความฝิ่นไม่เกี่ยวกับคดีอื่น	หน้า ๒๒
มาตรา ๔๐ คนบังคับต่างประเทศเปนจำเลย	หน้า ๒๒
มาตรา ๔๑ อุทธรณ์คำตัดสิน	หน้า ๒๒

หมวดที่ ๖ การเบ็ดเตล็ด

มาตรา ๔๒ อธิบดีพระคลังเปนธุระในการฝิ่น หัวเมืองผู้ว่าราชการเมือง	หน้า ๒๓
เปนธุระ	หน้า ๒๓

พระราชบัญญัติภาษีฝิ่น

ด้วย เจ้า พระยา ศรี สุริยวงษ์ สมันต พงษ์ พิสุทฺธิ มหาบุรุษย์ รัตน โรคม
ซึ่ง สำเร็จ ราชการ แผ่นดิน ณ กรุง เทพ ฯ มหานคร กราบ บังคม ทูล พระกรุณา
แต่ พระบาท สมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ผู้ ทรง พระคุณ ธรรม อัน มหา ประเดิร ฐิดว่า ภาษี ฝิ่น ได้ ตั้ง มา ช้านาน เป็น ผล
ประโยชน์ แก่ กรุง เทพมหานคร เป็น อัน มาก ตั้งแต่ ปี หนึ่ง สอง มี ฝิ่น เกือบ
เข้ามา ใน พระราช อาณาเขต ชุกชุม มาก ขึ้น เจ้า ภาษี จำ หน่าย ฝิ่น น้อย ลง
ขาดทุน ผล ประโยชน์ เลี้ยว ไป เจ้า ภาษี จึง ต้อง ขอ คั้น ภาษี แต่ ไม่มี ผู้อื่น
ที่จะ กด รับ การ เป็น ดัง นี้ ได้ ปฎักษา ท่าน อรรถ มหาเสนาธิบดี แต่ ท่าน
เสนาบดี เห็น พร้อม กัน ต้อง ให้ เจ้า พนักงาน รับ ทำ ภาษี ฝิ่น ตั้งแต่ หนึ่ง
อังคาร ขึ้น คำ หนึ่ง เดือน ทำ มี มแม ยัง เป็น โทศก ขอ ตั้ง กฎหมาย สำหรับ
ภาษี ฝิ่น ว่า ด้วย การ เกี่ยว ข้อง แก่ รับ คำ ไทย จีน ซึ่ง ตั้ง รับ รับ แด แต่
เรือ คำ ชาย อยู่ ณ กรุง เทพมหานคร อย่าง หนึ่ง ว่า ด้วย การ เกี่ยว ข้อง แก่ คน

พระราชบัญญัติภาษีฝิ่น

อยู่ในบังคับ กฎต่าง ประเทศ อย่างหนึ่ง ว่าด้วยการ เกี่ยวของแก่ ฤกษ์ค้าต่าง ๆ ซึ่ง มาค้าขาย ทาง บก หัว เมือง ฝ่ายเหนือ อย่างหนึ่ง ว่าด้วยการ เกี่ยวของ แก่ ฤกษ์ค้าต่าง ๆ ซึ่ง มาค้าขาย ทาง เรือ ณ หัว เมือง ฝ่ายใต้ ฝ่ายทะเล ตะวันตก อย่างหนึ่ง ตาม กระบี่น เมือง รวม เป็น ลี่ อย่าง สำหรับ เจ้าพนักงาน แด เจ้า ภาษี จะ ได้ บังคับ คัด สิ้น ผู้ ครอบ ถัก ขาย ฝิ่น เกือบ สืบ ไป จึง มี พระบรม ราชโองการ มาร พระบัตินทรสุรัสวดีสิงหนาท ดำรัส เห็นเกิด เห็นอกระหม่อม ให้ ตั้ง กฎหมาย สำหรับ ภาษี ฝิ่น ตาม ซึ่ง ท่าน เสนาบดี ปลุกษา เห็น พร้อมกัน

กฎหมาย ภาษี ฝิ่น ว่า ด้วยการ เกี่ยวของ แก่ ฤกษ์ค้าไทย จีน ใน กรุง เทพ

ม หานคร ๖ ข้อ

ข้อ ๑ ว่า เจ้า ภาษี คน เก่า ถึง วัน กำหนด ออก จาก ภาษี มอบ ฝิ่น ให้ เจ้า พนักงาน ผู้ ซึ่ง ถัก กฎหมาย นี้ แลแล้ว ถ้า ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด มี ฝิ่น มาก น้อย เท่า ใด ให้ ทำ บัญชี ตาม สัจ ตาม จริง ว่า ฝิ่น ของ ตัว แล ของ ผู้ อื่น ฝาก ให้ รู้ แต่ ใน ๑๕ วัน ถ้า เจ้า พนักงาน จะ ตรวจ ฝิ่น ให้ ตรวจ ตั้งแต่ เวลา โมง เข้า จน เวลา ๕ โมง เย็น เจ้า ของ ฝิ่น ต้อง ยอม ให้ ตรวจ ถ้า เจ้า พนักงาน ตรวจ ได้ ฝิ่น มาก เกิน กว่า ที่ เจ้า ของ ฝิ่น ยื่น บัญชี นั้น ให้ รับ เขา ฝิ่น ที่ เกิน แลแล้ว ให้ ปรับ ใหม ผู้ นั้น ตั้งแต่ ๕๐๐ บาท ลง มา ถ้า พัน ๑๕ วัน ออก ไป ไม่ ทำ บัญชี ฝิ่น มา ยื่น ต่อ เจ้า พนักงาน บิด บัง เขา ฝิ่น ไว้ เจ้า พนักงาน จับ ได้ ให้ รับ เขา ฝิ่น แล ปรับ ใหม ตั้งแต่ ๑๐๐๐ บาท ลง มา

ข้อ ๒ ว่า ผู้ ซึ่งมี ไร่ เช่น คือ ตัว เจ้า พนักงาน อนุญาต ให้ ขาย ฝิ่น ถ้า ขาย ฝิ่น ให้ กับ ผู้ ใด ผู้ หนึ่ง ขาย ต้อง ทำ หนังสือ ให้ กับ ผู้ หนึ่ง ถ้า เจ้า พนักงาน จะ ไป ตรวจ ฝิ่น ที่ ผู้ ไร่ ไร่ เช่น ขาย ฝิ่น นั้น ต้อง ยอม ให้ ตรวจ ทุก ครั้ง ถ้า ไม่ ยอม ให้ ตรวจ ให้ เจ้า พนักงาน ปรับ ใหม ตั้งแต่ ๑๐๐๐ บาท ลง มา ถ้า ผู้ ไร่

พระราชบัญญัติ ภาษี ผู้มีเงิน

ใด เช่น ชาย ผู้มีเงินได้ มาก บอก ว่า ชายได้ น้อย เจ้าพนักงานจับได้ ให้ปรับ ตั้งแต่ ๕๐ บาท ลง มา

ข้อ ๓ ว่า ถ้า เรือ ผู้ใด บินทุก ผู้มีเงิน เข้า มา ทาง ปาก น้ำ เจ้า พระยา หรือ มี ผู้มีเงิน สำหรับ ถูก เรือ ใช้ ถึง ตำน เมือง สมุทปราการ ให้ บอก ผู้ว่า ราชการ แด เจ้า พนักงาน ที่ เมือง สมุทปราการ ว่า มี ผู้มีเงิน มาก น้อย เท่า ใด ยี่ ห้อ อย่างไร เจ้า ของ แด เรือ ชื่อ ไร ผู้ว่า ราชการ เจ้า พนักงาน ที่ เมือง สมุทปราการ จดหมาย ไว้ แล้ว จะ ได้ ให้ ไป รับ เขา ผู้มีเงิน มา รักษา ไว้ กว่า เจ้า พนักงาน ใน กรุง เทพ มหานคร จะ ชื่อ แต่ ราคา ผู้มีเงิน นั้น ตาม แต่ จะ ว่า ก็น ถ้า เจ้า พนักงาน ใน กรุง ไม่ ชื่อ จะ เขา ผู้มีเงิน กลับ ออก ไป ต้อง ขอ หนังสือ เจ้า พนักงาน สำหรับ ถ้า จึง จะ ออก ไป ได้ ถ้า ได้ หนังสือ สำหรับ ถ้า กำหนด จะ ใช้ จักร ใช้ ใบ แล้ว มี ชะ เหตุ การ เรือ ยัง ไม่ ได้ ใช้ จักร ใช้ ใบ ออก ไป ผู้มีเงิน นั้น ต้อง มอบ เจ้า พนักงาน ที่ เมือง สมุทปราการ ถ้า ไม่ ได้ เขา ผู้มีเงิน มอบ เจ้า พนักงาน แด ไม่ มี หนังสือ เจ้า พนักงาน สำหรับ ถ้า ก็ ให้ ปรับ ใหม่ ผู้มีเงิน นั้น ตั้งแต่ ๗๐๐ บาท ลง มา ให้ รับ เขา ผู้มีเงิน เสีย

ข้อ ๔ ว่า ผู้ใด ไม่ ทำ ตาม กฎหมาย นี้ ขึ้น ตก ครอบ ชื่อ ชาย ผู้มีเงิน ถิ่น เจ้า พนักงาน จะ แดง คน ออก สอด แนม ชื่อ ผู้มีเงิน ถิ่น ตาม คน ถ้า ได้ เนื้อ ผู้มีเงิน มา คน ละ คำ ตั้ง ขึ้น ไป ทั้ง ตาม คน แล้ว ให้ เจ้า พนักงาน ส่ง ผู้มีเงิน ตาม คน นั้น มา ให้ ตระ ดาการ ได้ เดียง ใต้ ตาม ให้ สำ มา ตัด ด้ว โดย ตั้ง ด้ว โดย ชรรวม แดวจึง ให้ ตระ ดาการ เกาะ ด้ว ผู้มีเงิน ชาย ผู้มีเงิน มา ชำระ แด ปรับ ใหม่ ทำ โทษ ตาม กฎหมาย ภาษี ผู้มีเงิน ตั้งแต่ ๒๐๐๐ บาท ลง มา

ข้อ ๕ ว่า ถ้า มี ผู้หนึ่ง ผู้ใด มา รับ ดิน บน น้ำ จับ ผู้ตก ครอบ ชื่อ ครอบ ชาย ผู้มีเงิน ถิ่น ณ จึง เจ้า ตั้ง กรม แล้ว จึง เจ้า ไม่ ได้ ตั้ง กรม หรือ ตก เรือน

โรงเรือ แด แพต่าง เดือน เกวียน ๓ ตำบลดิต ๆ ให้เจ้าพนักงาน มอกแก่ เจ้า กรม กอง ตระเวร ซ้าย กอง ตระเวร ขวา ขอ นาย อำเภอ กำหนดไป กำกับ จับ จง ทุก ราย ถ้า จับ ได้ แล้ว ให้ ปรับ โท โทใหม่ ตาม กฎหมาย ภาษี ฝิ่น ตั้งแต่ ๒๐๐๐ บาท ลง มา ให้ ริม เขา ฝิ่น เสีย

ข้อ ๖ ว่า ถ้า มี ผู้ ริม สิ้น บน นำ เจ้า พนักงาน แด กำหนด นาย อำเภอ ไป จับ ได้ ฝิ่น คีบ ฝิ่น สุก เจ้า ของ ฝิ่น จะ ต่อสู้ ว่า ผู้ นำ จับ แด พวก เจ้า พนักงาน เขา ฝิ่น ไม่ ได้ ใจ แล้ว พา โด จับ ก็ ให้ ตระการ การ ชำระ สืบ พยาน รวง วัด บ้าน เรือน โทด เคียง ถ้า พยาน ตำบาด เบิก ความ ว่า ผู้ ต้อง จับ เป็น คน ซื่อ คน ชาย คน สุข ฝิ่น อยู่ ก็ ให้ ปรับ โทใหม่ ผู้ ต้อง จับ ตั้งแต่ ๓๐๐๐ บาท ลง มา ให้ ริม เขา ฝิ่น เสีย ถ้า พยาน เบิก ความ ว่า ผู้ ต้อง จับ เป็น คน ดี ไม่ ได้ ซื่อ ไม่ได้ ชาย ไม่ได้ สุข ฝิ่น ก็ ให้ ปรับ โทใหม่ ผู้ นำ จับ ตาม กฎหมาย ตั้งแต่ ๓๐๐๐ บาท ลง มา ให้ แก่ ผู้ ต้อง จับ

กฎหมาย ภาษี ฝิ่น ว่า ด้วย การ เกี่ยว ของ โท บังคับ กง สูด ต่าง ประเทศ ๑๒ ข้อ ข้อ ๓ ถ้า ผู้ โด จะ บันทุก ฝิ่น ก้อน ฝิ่น สุก มา ใน แผ่น ดิน สยาม นั้น ให้ บันทุก เข้า มา ทาง ปาก น้ำ เจ้า พระยา ให้ ยื่น มา อุทธรณ์ เจตเยต ต่อ เจ้า พนักงาน ตำน ก้อน แล้ว ให้ ขอ หนังสือ สำหรับ เรือ ที่ บันทุก ฝิ่น จึง เข้า มา ได้ ถ้า ผู้ หนึ่ง ผู้ โด บันทุก ฝิ่น เข้า มา ผิด ต่อ กฎหมาย นี้ ให้ ปรับ โทใหม่ ไม่ ให้ เกิน ๘๐๐ บาท ให้ ริม เขา ฝิ่น เสีย แต่ เรือ ใหญ่ เรือ เล็ก ที่ บันทุก ฝิ่น นั้น ถ้า ชำระ เห็น ว่า ได้ มีความ ผิด จริง ๆ ที่ สูด ก็ จะ ริม เขา เรือ ใหญ่ เรือ เล็ก ได้ ถ้า บันทุก ฝิ่น มา ทาง อื่น นอก จาก ปาก น้ำ เจ้า พระยา จับ ได้ ต้อง ปรับ โทใหม่ ไม่ ให้ เกิน ๘๐๐ บาท ให้ ริม เขา ฝิ่น เสีย แต่ เรือ ใหญ่ เรือ เล็ก ที่ บันทุก ฝิ่น นั้น ถ้า ชำระ เห็น ว่า ได้ มีความ ผิด จริง ๆ ที่ สูด ก็ ริม เรือ ใหญ่ เรือ เล็ก ได้

พระราชบัญญัติภาษีฝิ่น

ข้อ ๒ ถ้าผู้ใดเข้า หุ่น ส่วน กับ คน ที่บันทึกฝิ่น ดิบ ฝิ่น สุก ไล่เรือ เข้า มาใน แผ่น ดิน สยาม แด เข้า หุ่น ส่วน กับ ผู้ชาย ฝิ่น เกือน เจ้าพนักงาน ชำระได้ความ จริง ให้ปรับ ผู้ เข้า หุ่น ส่วน ตาม ซึ่ง จับ ฝิ่น ได้ มาก แด น้อย ครั้ง แรกไม่ให้ เกิน ๒๐๐๐ บาท ถ้า ชื่น กระทำ เข้า หุ่น ส่วน จับ ได้ ครั้ง หนึ่ง อีก ให้ปรับใหม่ไม่ให้ เกิน ๓๐๐๐ บาท

ข้อ ๓ ว่า ถ้าผู้ใด บันทึกฝิ่น เข้า มาใน แผ่น ดิน สยาม ตาม กฎหมาย ข้อ ๑ เจ้าของฝิ่น ยื่น บานูชี จำนวน ฝิ่น ต่อผู้ ว่าราชการ เมือง สมุทรปราการ หรือ มา บอก คำน ณ กรุง เทพ ฯ เจ้า พนักงาน ลงไป ตรวจ ฝิ่น ไม่ครบ ตาม บานูชี ที่ ยื่น หรือ ฝิ่น หาย ไป มาก น้อย เท่าใด ก็ ให้ ปรับ ใหม่ เขาแก่ เจ้า ของ ฝิ่น แด ผู้ ยื่น บานูชี เต็ม ตาม บานูชี ที่ ยื่น ไม่ให้ เกิน หีบ ละ ๓๐๐๐ บาท

ข้อ ๔ ว่า ถ้าผู้ใดเอา ฝิ่น บันทึก เรือ เข้า มา ทาง ปาก น้ำ เจ้า พระยา หรือ มี ฝิ่น สำหรับ ตก เรือ ใช้ ถึง คำน เมือง สมุทรปราการ ให้ บอก ผู้ ว่า ราชการ แด เจ้า พนักงาน เมือง สมุทรปราการ ว่า มี ฝิ่น มาก น้อย เท่าใด ยี่ ห้อ อย่างไร เจ้า ของ แด เรือ ชื่อ ไร ผู้ ว่า ราชการ เจ้า พนักงาน ที่ เมือง สมุทรปราการ จดหมาย ไว้ แล้ว จะได้ ให้ ไป รับ เขา ฝิ่น มา รักษา ไว้ กว่า เจ้า พนักงาน ใน กรุง จะ ชื้อ แต่ ราคา ฝิ่น นั้น ตาม แต่ จะ ว่า กั้น ถ้า เจ้า พนักงาน ใน กรุง ไม่ ชื้อ จะ เอา ฝิ่น กลับ ออกไป ต้อง ขอ หนังสือ เจ้า พนักงาน สำหรับ ดำ จิ่ง จะ เอา ออกไป ได้ ถ้า ได้ หนังสือ สำหรับ ดำ ก่าหนด จะ ใช้ จักร ใช้ โใบ แล้ว มี ชุระ เหตุ การ เรือ ยัง ไม่ได้ ใช้ จักร ใช้ โใบ ออกไป ฝิ่น นั้น ต้อง มอบ เจ้า พนักงาน ที่ เมือง สมุทรปราการ ถ้า ไม่ได้ เขา ฝิ่น มอบ เจ้า พนักงาน แด ไม่มี หนังสือ เจ้า พนักงาน สำหรับ ดำ ก็ ให้ ปรับ ใหม่ ไม่ให้ เกิน ๘๐๐ บาท ให้ รับ เขา ฝิ่น ไว้

ข้อ ๕ ว่า ถ้าผู้ใด บันทึกฝิ่น เข้า มา ถึง คำน เมือง สมุทรปราการ ทอดสมอ

พระราชบัญญัติ ภาษี ผื่น

ตงแล้ว มีเวลาถึง โมง หนึ่ง ไม่บอก เจ้า พนักงาน ๆ ตรวจ พบ ผื่น ใน ตำ เรือ ให้ปรับใหม่ไม่ให้เกิน ๕๐๐ บาท แล้วให้ รับผิดชอบ ผื่นไว้

ข้อ ๖ ว่าผู้ใด จะบันทึก ผื่น ออกไป ขอ หนังสือ เจ้า พนักงาน ได้ แล้วไม่ ได้ บันทึก ผื่น ออกไป ก็ ต้อง เอา ผื่น นั้น กลับ คืน ให้ เจ้า พนักงาน ใน วัน ใด ถ้าไม่ทำตาม ข้อ นี้ ต้อง ปรับใหม่ไม่ให้เกิน ๗๐๐๐ บาท แล้วให้ รับผิดชอบ ผื่นไว้ ถ้าเจ้าพนักงาน หรือ นาย เรือ รบ แต่ คน ที่ ดำเนิน เมือง สมุทรปราการ สืบ รั ว่าเรือ ตำหนึ่งตำใด บันทึก ผื่น ออกไป มากกว่า หนังสือ ที่ เจ้าพนักงาน ให้ ไป เจ้าพนักงาน หรือ คน ที่ ดำเนิน จะ ชี้ น คำน คู กับ คำน จุน จู นาย เรือ ต้องยอม ให้ คำน ถ้า เรือ อยู่ นอก ปาก น้ำ ออกไป นาย เรือ รบ หรือ ขอ พิเศษ จะ ชี้ น ไป ตรวจ ก็ได้ กับ คำน จุน จู นาย เรือ ต้อง ยอม ให้ ตรวจ ถ้า คำน ได้ ผื่น มากกว่า หนังสือ เจ้า พนักงาน มี ออก ไป นั้น ให้ รับผิดชอบ ผื่น นอก จาก หนังสือ ไว้ ให้ ปรับใหม่ไม่ให้เกิน ๕๐๐ บาท ให้เอาตัว ผู้ ชี้ น ทำ ผิด นั้น มอบ ให้ เจ้า พนักงาน ชำระ ถ้า ควร จะ ยึด เรือ ไว้ กว่า จะ ชำระ ความ ผื่น นั้น แล้ว ก็ได้

ข้อ ๗ ว่าถ้าผู้ใด ทำ ผื่น ดิบ ทำ ผื่น สุก แต่ ชื้อ ผื่น ดิบ ผื่น สุก แก่ ผู้ หนึ่ง ผู้ใด ที่ ไม่มี ใต เซ็น เจ้า พนักงาน ให้ ปรับ ใหม่ ผู้ ชี้ น ชาย ไม่ ให้ เกิน ๒๐๐๐ บาท แต่ รับผิดชอบ ผื่น ไว้

ข้อ ๘ ว่าผู้ ชี้ น มี ใต เซ็น ชาย ผื่น ถ้า ชาย ผื่น ให้ กับ ผู้ใด ผู้ ชาย ต้อง ทำ หนังสือ ให้ กับ ผู้ ชี้ น ถ้า เจ้า พนักงาน จะ ไป ตรวจ ผื่น ที่ ผู้ รับผิดชอบ นั้น ต้อง ยอม ให้ ตรวจ ทุก ครั้ง ถ้า ไม่ ยอม ให้ ตรวจ ให้ เจ้า พนักงาน ปรับใหม่ไม่ให้ เกิน ๓๐๐๐ บาท ถ้า ผู้ รับผิดชอบ ชาย ผื่น ได้ มาก บอก ว่า ชาย ได้ น้อย เจ้า พนักงาน จับ ได้ ให้ ปรับใหม่ไม่ให้ เกิน ๕๐ บาท

ข้อ ๙ ว่าถ้าได้ ความ ว่า มี ผู้ใด ตัก ผื่น เข้า มา ใน แผ่น ดิน สยาม หรือ

พระราชบัญญัติ ภาษี ผืน

ผืน หายไปด้วย เหตุไม่สุจริตคิด ยักย้ายผืนนั้น หายไป ผู้รับจำได้ ให้
ปรับใหม่ไม่เกิน ๓๐๐๐ บาท ถ้าผู้หนึ่ง ผู้ใด เกี่ยวข้อง ต้อง ที่ถาม ความ
ที่ข้อ ที่ ชายผืนเดือน ต้อง ให้การ ตาม สัจ ตาม จริง ถ้าผู้รู้ว่า เขาความเท็จ
ไม่จริง มา ให้การ ให้ปรับใหม่ ไม่ ให้เกิน ๒๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๐ ว่า เจ้าภาษี คนเก่า ถึง วัน กำหนด ออก จาก ภาษี มอบ ผืน ให้
เจ้าพนักงาน ผู้ซึ่ง ถู กกฎหมาย นี้ แล้ว ถ้าผู้หนึ่ง ผู้ใด มี ผืน มาก น้อย เท่าใด
ให้ ทำ บัญชี ยื่น ตาม สัจ ตาม จริง ว่า ผืน ของ ตัว แตน ของ ผู้อื่น ผาก ให้รู้
แน่ ใน ๑๕ วัน ถ้าเจ้าพนักงาน จะ ตรวจ ผืน ให้ ตรวจ ตั้งแต่ เวลา โมงเช้า
จน เวลา ๕ โมง เย็น เจ้า ของ ผืน ต้อง ยอม ให้ ตรวจ ถ้าเจ้าพนักงาน ตรวจ
ได้ ผืน มาก เกิน กว่า ที่ เจ้า ของ ผืน ยื่น บัญชี นั้น ให้ รับ เขา ผืน ที่ เกิน แล้ว
ให้ ปรับใหม่ ไม่ ให้เกิน ๕๐๐ บาท ถ้าพ้น ๑๕ วัน ออกไป ไม่ ทำ บัญชี
ผืน มา ยื่น ต่อ เจ้าพนักงาน บิด บัง เขา ผืน ได้ เจ้าพนักงาน จำได้ ให้ รับ
เขา ผืน แด ปรับใหม่ ไม่ ให้เกิน ๓๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๑ ว่า ผู้ซึ่ง ต้อง ปรับใหม่ ไม่มี เงิน จะ ให้ นั้น ให้ กระทำ โทษ ตาม
ปรับใหม่ มาก แด น้อย ถ้า ต้อง ปรับใหม่ ๕๐ บาท ให้ กระทำ โทษ จำ ได้
ณ กุศ คราง เดือน หนึ่ง ถ้า ต้อง ปรับใหม่ ๕๐๐ บาท ถึง ๓๐๐๐ บาท ให้ กระทำ
โทษ จำ ได้ ณ กุศ คราง ๖ เดือน ถ้า ต้อง ปรับใหม่ ตั้งแต่ ๓๕๐๐ บาท ถึง
๒๐๐๐ บาท ให้ กระทำ โทษ จำ ได้ ณ กุศ คราง ปี หนึ่ง ถ้า ต้อง ปรับใหม่
ตั้งแต่ ๒๐๐๐ บาท ขึ้น ไป ให้ กระทำ โทษ จำ ได้ ณ กุศ คราง ๒ ปี ถ้า เป็น คน บัง คับ
ก่ง สู้ ต่าง ประเทศ ปรับใหม่ แล้ว จะ ขอ ให้ ก่ง สู้ ต่าง ได้ ออก จาก แผ่น ดิน สยาม ก็ ได้

ข้อ ๓๒ ว่า กฎหมาย พระราช บัญญัติ นี้ ที่ พิมพ์ ประทับ ตรา แผ่น ดิน
แต่ ณ วัน อัง คาร ขึ้น คำ หนึ่ง เดือน ๕ มี มแม ยัง เป็น โทศก ตรง กับ

พระราชบัญญัติ ภาษีฝิ่น

วันที่ ๒๓ เดือน มาษ คฤศศักราช ๑๙๗๓ ปี ไซ้ ไต้ ตั้งแต่วันนี้ไป ทั้งใน กรุงเทพ
มหานคร แล หัว เมือง ทั่ว พระราช อาณาเขต ปรเทศ สยาม

กฎหมาย ภาษีฝิ่น ว่าด้วย การ เกี่ยวข้อง ฤค ค่าต่าง ๆ หัว เมืองฝ้าย
เหนือ ฝ้าย ควัน ออก ๕ ข้อ

ข้อ ๑ ว่า ฤค ค่าต่าง ๆ จะเอา ฝิ่น ติบ ฝิ่น สุก เข้า มา ทาง บก มา ถึง ตำน
บ้าน เมือง ไค ให้ ฤค ค่า ซึ่งเอา ฝิ่น เข้า มา ออก บัญชี จำนวน ฝิ่น ติบ ฝิ่น สุก
แก่นาย ตำน ให้ สิ้น จำนวน ฝิ่น แล้ว ให้ ชุน ตำน กำกับ ฝิ่น เข้า มา ส่ง เจ้า ภาษี
เมือง นั้น ๆ ทุกคน ให้ ฤค ค่า ขาย ฝิ่น ติบ ฝิ่น สุก ให้ แก่ เจ้า ภาษี ราคา
ตามแต่ จะ ว่า กัน ถ้า เจ้า ภาษี ไม่ ชื้อ ให้เอา ฝิ่น กลับ ออก ไป ให้ พันเขตแดน
ไม่ต้อง เสีย อะไร แต่ ต้อง ขอ หนังสือ เจ้า ภาษี ฝิ่น สำหรับ ตัว จึง จะ ออก ไป ได้
ถ้า ได้ หนังสือ สำหรับ ตัว กำหนด จะ ไป แล้ว มี ธุระ เหตุ การ เกิด ชุน ไป ยัง ไม่ได้
ฝิ่น นั้น ต้อง มอบ เจ้า ภาษี เมือง นั้น ๆ ไว้ ก่อน ถ้า เมื่อ เอา ฝิ่น เข้า มา ไม่ได้
บอก ตำน แล ไม่ได้ เอา ฝิ่น มา มอบ เจ้า ภาษี แล ไม่มี หนังสือ สำหรับ
ตัว ก็ ให้ ปรับ ใหม่ ตั้งแต่ ๘๐๐ บาท ลง มา ให้ ริม เอา ฝิ่น เสีย

ข้อ ๒ ว่า ถ้า ผู้ ไค เข้า หุ่น เข้า ส่วน กับ คน ที่ เอา ฝิ่น ติบ ฝิ่น สุก เดิน ทาง
บก เข้า มา ใน แ่งน ดิน สยาม แล เข้า หุ่น เข้า ส่วน กับ ผู้ ขาย ฝิ่น ถิ่น เจ้า ภาษี
จับ ได้ ให้ ปรับ ใหม่ ผู้ เข้า หุ่น เข้า ส่วน ตาม ซึ่ง จับ ฝิ่น ได้ ตาม มาก แล น้อย
ครั้งแรก ให้ ปรับ ใหม่ ตั้งแต่ ๕๐๐๐ บาท ลง มา ถ้า ฤค ค่า ชุน กระทำ เข้า หุ่น
เข้า ส่วน จับ ได้ ครั้ง หลง ออก ให้ ปรับ ใหม่ ตั้งแต่ ๓๐๐๐๐ บาท ลง มา ให้ ริม เอา ฝิ่น เสีย

ข้อ ๓ ว่า ฤค ค่า ซึ่ง เอา ฝิ่น ติบ ฝิ่น สุก เข้า มา นั้น ถ้า ตก ถอบ ชื้อ ขาย
ใน เขตแดน บ้าน เมือง เจ้า ภาษี จับ ได้ ถ้า เป็น คน ใน บังคับ กงสุตต่าง ปรเทศ
ก็ ให้ เจ้า ภาษี มอบ ตัว เจ้า ของ ฝิ่น กับ ฝิ่น ที่ จับ ได้ ให้ เจ้า เมือง กรม การ

พระราชบัญญัติ ภาษี ผืน

๘

บอก ส่ง ลง มา ณกรุง เทพมหานคร ถ้า เป็น คนประเทศซึ่งมิได้ ทำหนังสือ
สัญญาต่อ กรุง เทพมหานคร นั้น ให้ปรับใหม่ ตาม กฎหมาย ภาษี ผืน
ตั้งแต่ ๒๐๐๐ บาท ลงมา ให้ ริมเอา ผืน เสีย

ข้อ ๔ ว่า ถ้าผู้หนึ่ง ผู้ใด มา รับสินบน นำจ้บ ผู้ตอบ ดัก ซ้อ ดัก ขาย
ผืน ถิ่นอื่น ณบ้าน เวียน เวื่อแพ หาบ ต่าง เลื่อนเกี่ยวณ ณ ตำบลใด ๆ ให้เจ้า
ภาษี บอกแก่ผู้ว่า ราชการ เมืองกรมการ ขอ กรม การ ผู้ใหญ่แต่กำหนดไป
กำกับ จง ทุก ราย ถ้าจับได้ แล้วให้ปรับใหม่ ตามกฎหมาย ภาษี ผืน
ตั้งแต่ ๒๐๐๐ บาท ลงมา ให้ ริมเอา ผืน เสีย

ข้อ ๕ ว่า ถ้ารับสินบน นำ เจ้า ภาษี กรม การ กำหนดนายอำเภอไปจับได้
ผืน ดิบ ผืน สุก เจ้า ของ ผืน จะต่อสู้ว่า ผู้ นำจ้บ แล พวก เจ้าภาษี เอา ผืน
ไปได้ไว้แล้ว พาไปจ้บ ก็ให้ผู้ว่าราชการ เมืองกรมการ ชำระสืบ พยาน
วาง วัด บ้าน เวียน โกต เคียง ถ้า พยาน สามารถ เบิก ความว่า ผู้ต้องจับเป็น คน
ซ้อ คน ขาย คน สุ่ม ผืน อยู่ ก็ให้ปรับใหม่ ผู้ต้องจับ ตั้งแต่ ๓๐๐๐ บาท ลงมา
ให้ ริมเอา ผืน เสีย ถ้า พยาน เบิก ความว่า ผู้ต้อง จับ เป็น คนที่ไม่ได้ ขาย
ไม่ได้ สุ่ม ผืน ก็ให้ปรับใหม่ ผู้ นำจ้บ ตาม กฎหมาย ตั้งแต่ ๓๐๐๐ บาท ลงมา
ให้แก่ผู้ต้อง จับ

กฎหมาย ภาษี ผืน ว่า ด้วย การ เกี่ยว ของ แก่ ลูก คำ ต่าง ๆ หัว เมือง
ฝ่ายใต้ ๕ ข้อ ฝ่ายทะเล ดอนตก ๕ ข้อ

ข้อ ๓ ว่า หัวเมืองฝ่ายใต้ หัว เมือง ฝ่ายทะเล ดอนตก มี ปาก น้ำ
ออก ทะเล เรือ ลูกคำ ในบ้านเมือง หรือเรือลูกคำ ในบังคับก่งสุดต่างประเทศ
ก็ดี ถ้าจะบันทุก ผืน ดิบ ผืน สุก เข้า มา ถึงท่า ให้ บอก จำนวน ผืน ดิบ

พระราชบัญญัติ ภาษี ผื่น

ผื่น สุก แก่นาย ตำน ให้ สิ้น เจริง แต่ให้ นาย ตำน กำกับ เรือ ที่ บันทุก ผื่น
 เข้า ส่ง แก่ เจ้า ภาษี จง ทุก ลำ ให้ ตก ค่า ขาย ผื่น ดิบ ผื่น สุก ให้ แก่ เจ้า ภาษี
 ราคา ตาม แต่ จะ ว่า กัน ถ้า เจ้า ภาษี ไม่ ซื่อ ให้ เขา ผื่น กติบ ออก ไป ให้ พัน
 เขต ร์ แตน บ้าน เมือง ไม่ ต้อง เสีย อะไร แต่ ต้อง ขอ หนังสือ เจ้า ภาษี ผื่น สำหรับ
 จึง จะ ออก ไป ได้ ถ้า ได้ หนังสือ สำหรับ ดำ กำหนด จะ ไป แล้ว มี ชุระ เหตุ
 การ เกิด ขึ้น ไป ยัง ไม่ ได้ ผื่น นั้น ต้อง มอบ ภาษี เมือง นั้น ๆ ไว้ ก่อน ถ้า เมื่อ
 เขา ผื่น เข้า มา ไม่ ได้ บอก ตำน แต่ ไม่ ได้ เขา ผื่น มา มอบ เจ้า ภาษี แต่ ไม่มี
 หนังสือ สำหรับ ดำ ก็ ให้ ปรับ ใหม่ ตั้งแต่ ๘๐๐ บาท ลง มา ให้ รับ เขา ผื่น เสีย

ข้อ ๒ ว่า ถ้า ผู้ โด เขา หุ่น ส่วน กับ คน ที่ เขา ผื่น ดิบ ผื่น สุก บันทุก เรือ
 เข้า มา ใน แผ่น ดิน สยาม แต่ เขา หุ่น เข้า ส่วน กับ ผู้ ชาย ผื่น เกื่อน เจ้า ภาษี
 จับ ได้ ให้ ปรับ ใหม่ ผู้ เขา หุ่น ส่วน ตาม ซึ่ง จับ ได้ ตาม มาก แถ่น้อย ครั้ง แรก
 ให้ ปรับ ใหม่ ตั้งแต่ ๒๐๐๐ บาท ลง มา ถ้า ตก ค่า ชิน กระทำ เขา หุ่น เข้า ส่วน
 จับ ได้ ครั้ง หลัง อีก ให้ ปรับ ใหม่ ตั้งแต่ ๓๐๐๐๐ บาท ลง มา ให้ รับ เขา ผื่น เสีย

ข้อ ๓ ว่า ตก ค่า ซึ่ง เขา ผื่น ดิบ ผื่น สุก เข้า มา นั้น ถ้า ตก ลอบ ซื่อ ชาย
 ใน เขต ร์ แตน บ้าน เมือง เจ้า ภาษี จับ ได้ ถ้า เป็น คน ใน บัง คับ กง สุต ต่าง ประเทศ
 ก็ ให้ มอบ ตัว เจ้า ของ ผื่น แถ่น ที่ จับ ได้ ให้ เจ้า เมือง กรมการ บอก ส่ง
 เข้า มา ณ กรุง เทพ มหานคร ถ้า เป็น คน ประเทศ ซึ่ง มิ ได้ ทำ หนังสือ สัญญา
 ค่อ กรุง เทพ มหานคร นั้น ให้ ปรับ ใหม่ ตาม กฎหมาย ภาษี ผื่น ตั้งแต่
 ๒๐๐๐ บาท ลง มา ให้ รับ เขา ผื่น เสีย

ข้อ ๔ ว่า ถ้า มี ผู้ โด มา รับ ดิน บน หน้า จับ ผู้ ตอบ ตก ซื่อ ตก ชาย ผื่น เกื่อน
 ณ บ้าน เรือน เรือ แพ ตำบล ไต ๆ ให้ เจ้า ภาษี บอก แก่ ผู้ ว่า ราชการ กรมการ
 ขอ กรมการ ผู้ โดใหญ่ แถ่น นั้น ไป กำกับ จับ จง ทุก ราย ถ้า จับ ได้ แล้ว ให้ ปรับ

พระราชบัญญัติ ภาษีฝิ่น

ใหม่ ตาม กฎหมาย ภาษีฝิ่น ตั้งแต่ ๒๐๐๐ บาท ให้ รัฐบาล ฝิ่น เสีย

ข้อ ๕ ว่า ถ้า มี ผู้รับ สิ้น บน นำ เจ้า ภาษี กรมการ กำหนั นาย อำเภอ ไป จับ ได้ ฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก เจ้า ของ ฝิ่น จะ ต่อ สู้อำเภอ นำ จับ แด พวก เจ้า ภาษี เขา ฝิ่น ไป ได้ ไร่ แล้ว พา โด จับ ก็ ให้ ผู้ว่า ราชการ เมือง กรมการ ชำรุด สืบ พยาน รวาง วัด บ้าน เรือน โถง เคียง ถ้า พยาน สืบ บาด เบิก ความ ว่า ผู้ ต้อง จับ เป็น คน ซื่อ คน ชาย คน สืบ ฝิ่น อยู่ ก็ ให้ ปรับ ผู้ ต้อง จับ ตั้งแต่ ๑๐๐๐ บาท ลง มา ให้ รัฐบาล ฝิ่น เสีย ถ้า พยาน เบิก ความ ว่า ผู้ ต้อง จับ เป็น คน ดี ไม่ได้ ซื่อ ไม่ได้ ชาย ไม่ได้ สืบ ฝิ่น ก็ ให้ ปรับ ใหม่ ผู้นำ จับ ตาม กฎหมาย ตั้งแต่ ๑๐๐๐ บาท ลง มา ให้ แก่ ผู้ ต้อง จับ

แต่ ผู้ตอบ ถัก ซื่อ ถัก ชาย ฝิ่น เกือบ ซึ่ง ต้อง ปรับ ใหม่ ณ กรุง เทพมหานคร แด หัว เมือง ฝ่ายใต้ ฝ่ายเหนือ ฝ่ายตะวันออก ฝ่ายตะวันตก ไม่มีเงิน จะ ให้นั้น ให้ ทำ โทษ ตาม ปรับ ใหม่ มาก แด น้อย เหมือน ๆ กัน ถ้า ต้อง ปรับ ใหม่ ๕๐ บาท ให้ กระทำ โทษ จำไว้ ณคุก ตรง เดือน หนึ่ง ถ้า ต้อง ปรับ ใหม่ ๕๐๐ บาท ถึง ๑๐๐๐ บาท ให้ กระทำ โทษ จำไว้ ณคุก ตรง ๒ เดือน ถ้า ต้อง ปรับ ใหม่ ตั้งแต่ ๑๕๐๐ บาท ถึง ๒๐๐๐ บาท ให้ กระทำ โทษ จำไว้ ณคุก ตรง ปี หนึ่ง ถ้า ต้อง ปรับ ใหม่ ตั้งแต่ ๒๐๐๐ บาท ขึ้นไป ให้ กระทำ โทษ จำไว้ ณคุก ตรง ๒ ปี

กฎหมาย พระราช บัญญัติ ภาษีฝิ่น ว่า ด้วย วจักร บ้าน ชุนนาง ตึก เรือน โรง ร้าน เรือ แพ ต่าง เกวียน หาบคอน ผู้ใด ซึ่ง จะ มี การ เกี่ยวข้อง ในการ จับ ฝิ่น เกือบ ให้ ตี พิมพ์ ประทับ พระตรา แผ่นดิน แต่ ณวัน ยัง คาร์ เดือน ๕ ขึ้น ค่ำ หนึ่ง ปี มี มายัง เป็น โทศก ตรง กับ วันที่ ๒๓ เดือน มาษ คฤศศ คักราช ๑๘๗๑ ปี ใช้ ได้ ตั้งแต่ วัน นี้ ไป ทั้ง ใน กรุง เทพมหานคร แด หัวเมือง หัว พระราช อาณา เขตฯ ประเทศ สยาม

กฎหมาย ภาษีฝิ่น เพิ่มเติม

มี พระบรมราชโองการ ามารพระบัณฑิตยรศูรังสิงหนาทคำรัสเพื่อเกล้า ฯ
 สั่งว่า การสูบฝิ่น ย่อม มีโทษ เป็นอเนกประการ แต่ครั้งจะห้ามขาด ก็เป็น
 ที่เดือดร้อน ส่ำหัด แก่คน บางพวก มีเงิน เป็น ต้น ซึ่ง เคย คิด ฝิ่น ซิน มา
 เสียแล้ว แต่ ถ้า จะ ปล่อยให้ การหาฝิ่น ได้ คดอง ละเลิงตามใจ ผู้อยากจะวิ
 ชิว อยู่ ก็ เป็น เหตุ ทวี ให้ ชาว สยาม วิ ประพฤติ ชิว สืบ ยา มาก ขึ้น จำเป็นต้อง
 คิด จัด การ บังคับ การสูบ ยา ฝิ่น ให้ แร่งแรง กวด ซั้น ซั้น เพื่อจะ บำราบ บัง
 กัน มิให้ คน สูบ ยา ฝิ่น มาก ขึ้น โดย ง่าย คดอง อย่าง หนึ่ง แต่ เพื่อ จะ ผ่อน
 ฝิ่น จัด เก็บ เป็น เงิน ภาษี ที่ ควร จะ เก็บ มา ได้ ส่ำหรับ จ่าย ใช้ ราชการ แผ่นดิน
 อย่าง หนึ่ง การ ที่ จะ จัด ซั้น ให้ ได้ ประโยชน์ คึง กล่าว มาแล้ว ต้อง ประการ หนึ่ง
 ก็ สำคัญ ด้วย การ จัด อย่าง ขรรมนิยม ภาษี ฝิ่น ให้ เรียบ ร้อย กวด ซั้น มันคง
 ขึ้น ฮาไศรย เหตุ ซึ่ง ทรง พระมหากรุณาโปรดเกล้า ฯ แก่ไฟรฟ้าข้าแผ่นดิน
 ทรง พระราช คำรัส จะ ทำนุ บำรุง ราชการ บ้านเมือง ให้ เจริญ โปงด ยิ่ง ขึ้น
 เพื่อให้ ผู้งอาณา ประชากรราษฎร อยู่เย็น เป็นสุข ยิ่ง ขึ้นไป จึง ได้ ทรง พระราช
 คำรัส พร้อม ด้วย ท่าน เสนาบดี ตั้ง เป็น พระราชบัญญัติ จัด เป็น หมวด
 มาตรา เพิ่มเติมไว้ ส่ำหรับ เป็น กฎหมาย ภาษี ฝิ่น ดังนี้

หมวดที่ ๑ ว่า ด้วย ตั้ง เจ้า พนักงาน แด เจ้า ภาษี

มาตรา ๑ ทรง พระมหา กรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้ง เจ้า พนักงาน ภาษี ฝิ่น
 ๑ นาย เจ้า จำนวน รอง ๑ นาย ส่ำหรับ ผู้ ถือ บัญชี ฝิ่น รับ เงิน จาก เจ้า
 ภาษี นำ ส่ง พระคลัง มหาสมบัติ ตาม พระราชบัญญัติ แด ถือ บัญชี เงิน ทุน
 จัด ชิว ฝิ่น ติบ แด รับ เงิน ค่า จ่าย ฝิ่น สูก แด เป็น ธรรมดาการ พิจารณา คัด

กฎหมายภาษีฝิ่นเพิ่มเติม

ความบรรเทาจะเกิดขึ้นด้วยเรื่องภาษีฝิ่นทั้งปวง ทั้งเป็น ผู้เอาตรวจตรวจ เพื่อจะจับแดงโทษผู้ผิด คิด ถักตอกทำฝิ่นเถื่อน รักษา ประโยชน์แผ่นดิน รักษากฎหมายภาษีฝิ่นให้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย

มาตรา ๒ ทรง พระมหากรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้ง เจ้าพนักงานโรงฝิ่น ๓ นาย เจ้าพนักงาน ร่อง ๓ นาย สำหรับเป็น ผู้รับ ผิด รับ ซอบ รักษา การโรงฝิ่น เก็บ ฝิ่น ดิบ คั้น เป็น ฝิ่น สุก แต่จำหน่ายให้แก่เจ้า ภาษี ตาม ข้อ บังคับ

มาตรา ๓ ทรง พระมหากรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้ง เจ้าภาษีฝิ่น ตาม แขวงเมือง สำหรับเป็น ผู้รับ ฝิ่น สุกไปจำหน่าย ขาย แต่ ตรวจ จับ ผู้ตั้ง ตอบ ทำผิด พระราชบัญญัติ

หมวดที่ ๒ ว่า ด้วยหน้าที่เจ้าพนักงาน

มาตรา ๔ อธิบดี พระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่ จะ ะ เมืองใด ควร จะตั้งเจ้า ภาษี ผูกขาด เมืองใด ควร ตั้ง เจ้า ภาษี หดวง แต่ เมืองใด ควรอนุญาต ให้ตั้งฝิ่นเอง เมืองใด ควรให้รับ ฝิ่น สุกใน กรุงเทพฯ ฯ ไปจำหน่ายแล้ว คัด บ้านแผนก ขึ้น กราบ บังคม ทูล พระกรุณา เมื่อ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรม ราชานุญาตแล้ว เป็นผู้ตั้ง เจ้าภาษีไป และเป็นผู้ กำหนด อัตราจ่าย ฝิ่น สุกให้แก่เจ้าภาษี กระราคา ขาย ฝิ่น กระดองนำแต่กำหนด ตั้งเงิน ทั้ง ตรวจ การ ภาษีฝิ่นทั่วไป เป็นผู้ บังคับ ตั้ง อัตรา พนักงาน เสมียน คนใช้ แต่ค่าใช้สอยต่าง ๆ ในโรง ฝิ่น วินิจฉัย คดี ขัดข้อง หรือ อุทธรณ์ รับเป็น ขอรุ่ช่วยเจ้า ภาษี ตรวจ จับ ผู้ทำ ผิด กฎหมาย ภาษีฝิ่น เป็นผู้ รับ ผิด ซอบในการ รักษา ประโยชน์แผ่นดิน แต่ รักษา การให้ดำเนินไป ตาม พระราชบัญญัติ แต่ เป็นผู้ทำราย งาน งบ เดือน งบ มีเรื่อง ภาษีฝิ่น ขึ้น กราบ บังคม ทูล พระ กรุณา ด้วย แต่ ทั้ง เป็นผู้ ออก ข้อ บังคับซึ่งควร จะออกใน เรื่อง ภาษี ฝิ่น อนุโลม ตาม กฎหมาย ภาษี ฝิ่น เก่าใหม่ ให้ผ่องใส

กฎหมาย ภาษีเงิน เพิ่ม เดิม

มาตรา ๕ เมื่อ ถึง กำหนดว่า ภาษีเงิน ^{ซึ่ง} อธิบดี พระคลังให้ ออก
 ประกาศไป แล้ว เจ้า พนักงาน ภาษีเงิน ต้อง ตรวจตัว เจ้า ภาษี นาย
 ประกัน รับ เรือน ผู้จะ มา ยื่น เรื่อง รวาทให้ สัมควร แก่ เงิน หดง เมื่อ ตก ลง
 เมื่อใด ผู้ใดได้ เป็น เจ้า ภาษี แล้ว ต้อง เรียกทรัพย์ เป็น ถ่วงนำ แด่เรียกทาง
 ว่า ประมาณ จะ ช้อ ผื่น ใน บั้น นั้น ค่าบด รานขาย ผื่น ที่ ตั้ง โรง ภาษี จำนวน
 ผู้ตรวจแล้ว นำ ขึ้น เสนอ อธิบดี พระคลัง ะให้ แล้ว รักษา อตรา จ่าย ผื่นไว้
 แด่ มอบ โบบอนุญาติ รานขาย ผื่น เครื่อง สำคัญ ผู้ตรวจให้ แก่ เจ้า ภาษี ผื่นไป
 เมื่อ ถึง กำหนด วัน ส่ง เงิน งวด ตาม อธิบดี พระคลัง ะต้อง เปน ผู้ รุ่ง เงิน
 จาก เจ้า ภาษี นำ เงิน ส่ง ท้อง พระคลัง ถ้าไม่ได้ เงิน ตาม กำหนด เปนผู้
 เกาะ เจ้า ภาษี หรือ นาย ประกัน รับ เรือน ซึ่ง นำ ความ ขึ้น เสนอ อธิบดี พระคลัง
 ออก ประกาศ เดหลัง ตาม พระราช บัญญัติ ถ้า เจ้า พนักงาน ภาษี ผื่น ละเลย
 ทำผิด พระราช บัญญัติ นี้ เงิน รายใดไม่ได้ ต้อง ไซ้

มาตรา ๖ เจ้า พนักงาน ภาษีเงิน ต้อง มี บัญชี เงินทุนเดิม ในการ ช้อจ่าย ผื่น
 คือ ช้อ ผื่น เดิม มอบให้ แก่ เจ้า พนักงาน โรง ผื่น เมื่อ เจ้า ภาษี ทำ เรื่อง รว
 มา รับ ผื่น ตาม อตรา ต้อง รับ เงิน ตาม ราคา ทุน ซึ่ง อธิบดี พระคลังจะ ได้ ะให้
 แล้ว ทำ คำ สั่งให้ เจ้า พนักงาน โรง ผื่น จ่าย ผื่น ให้ แก่ เจ้า ภาษี ถ้า เจ้า ภาษี
 ขอ รับ ผื่น เกิน อตรา ต้อง ได้ ส่วน เหตุการให้ ทราบ ตกอด นำ ขึ้น เสนอ อธิบดี
 พระคลัง อนุญาติ แล้ว จึง จะ จ่าย เพิ่ม อตราได้ เงิน ทุนเดิม แด่เงินรับ ค่า
 ทุน ผื่น นี้ ต้อง จ่าย ค่า ช้อ ผื่น เดิม อย่าง หนึ่ง จ่าย เงิน เตือน เบี้ยเจียง แด่ค่า
 ไซ้ ส้อย ต่าง ๆ ใน โรง ผื่น อย่าง หนึ่ง เมื่อ สิ้น ปี แล้ว คง เปน เศษ ก่าไร บ้าง
 เท่าใด ต้อง ทำ บัญชี ขึ้น ต่อ อธิบดี พระคลัง แด่ นำ เงิน ส่ง พระคลัง เงิน ทุน
 ซึ่ง ยัง มิได้ จ่าย ให้ เก็บไว้ ที่ แมงก์ หรือ ที่ใด ซึ่ง มัน คง แด่ เกิด ผด ตก เบี้ย

กฎหมาย ภาษี ฝิ่น เพิ่มเติม

ด้วย สุต แต่ควร ถ้า เงิน ทุน สูญ หายไป เป็น อันตราย เจ้า พนักงาน ภาษี ต้อง ใช้
 มาตรา ๘ เจ้า พนักงาน โรง ฝิ่น เมื่อ ได้ รับ ฝิ่น ดิบ เท่าใด ให้ ส่ง ภาษี
 แด่ รักษา ไว้ โดย เรียบ ร้อย แด่ เขา ออก คัม เป็น ฝิ่น ชนิด ต้อง การ ใช้ ตาม
 กำหนด คราว สมควร จะ จำหน่าย ถ้า เป็น ฝิ่น สุก แล้ว ต้อง ส่ง ภาษี จ่าย ฝิ่น ดิบ
 บอก ภาษี ฝิ่น สุก อีก ภาษี หนึ่ง เมื่อ ได้ รับ คำ สั่ง เจ้า พนักงาน ภาษี ฝิ่น
 ให้ จ่าย ฝิ่น สุก ชนิดใด ให้ แก่ เจ้า ภาษี ผู้ใด ให้ จ่าย ไป ตาม คำ สั่ง แด่ ส่ง
 ภาษี จ่าย ฝิ่น สุก ถ้า เป็น ฝิ่น จ่าย ให้ แก่ เจ้า ภาษี หัว เมือง เจ้า พนักงาน
 โรง ฝิ่น ต้อง ผูก อับ ตี คราว ใหม่นั้น คง อย่า ให้ ลัก เบ็ด ตาม ทาง ได้ ดัก หัก
 อับ บอก น้ำ หนัก ชนิด ฝิ่น ถึง ผู้ว่าราชการ เมือง นั้น แด้ว จึง มอบ ฝิ่น ให้
 ไป แก่ เจ้า ภาษี หนึ่ง ถ้า จ่าย ฝิ่น ให้ แก่ เจ้า ภาษี หัว เมือง คราวใด ต้อง บอก
 ภาษี ราย เดือน ไป ยัง เจ้า ภาษี ฝิ่น กรุง เทพฯ ให้ ทราบ ทุก ครั้ง

มาตรา ๘ ถ้า ฝิ่น ใน โรง หาย ขาด เจ้า พนักงาน โรง ฝิ่น ต้อง ใช้ ทุน เป็น
 หดง ทั้ง ใช้ ถ้า ไร ให้ แก่ เจ้า ภาษี กรุง เทพฯ การ จ่าย ฝิ่น ชนิดใด แด่ ชั่ง
 น้ำ หนัก ต้อง ระวัง ให้ ถูก ต้อง ถ้า ผู้รับ ไป ฝิ่น ขาด น้ำ หนัก หรือ ผิด ชนิด
 พิจารณา เป็น สัจ ต้อง ปรับ เจ้า พนักงาน โรง ฝิ่น ให้ แก่ ผู้รับ ที่ คุ้ม

มาตรา ๙ วิชี ช้อ บังคับ การ ใน โรง ฝิ่น ทั้ง ปวง เจ้า พนักงาน โรง ฝิ่น
 ต้อง พัง แด่ ประพฤติ ตาม ข้อ บังคับ ของ อธิบดี พระคตัง เมื่อ สิ้น เดือน
 สิ้น ปี เจ้า พนักงาน โรง ฝิ่น ต้อง ยื่น งบ เดือน รายงาน ชัด เจน ส่ง เจ้า พนักงาน
 ภาษี ฝิ่น ๆ ต้อง ท่าง งบ เดือน รายงาน รวม ทั้ง การ ชั้น เจ้า พนักงาน ภาษี ฝิ่น
 โดย เดือน เด่น อธิบดี พระคตัง

มาตรา ๑๐ ถ้า เจ้า ภาษี ฝิ่น ใน กรุง เทพฯ หรือ หัว เมือง หรือ ผู้ใด
 อธิบดี พระคตัง เห็น สมควร อนุญาต มา ขอ ให้ ไป ตู ใน โรง ฝิ่น เจ้า พนักงาน

กฎหมาย ภาษี ฝิ่น เพิ่ม เดิม

ภาษี ฝิ่น ต้อง ทำ คำสั่ง ให้ ไป ตู เจ้าพนักงาน โรง ฝิ่น ได้รับ คำสั่ง แล้ว ต้อง ยอม ให้ ตู ภาษี ฝิ่น แต่ ฝิ่น ทง สิ้น เป็น การ เบ็ด เหย ถ้า สั่ง ให้ ประจำ กำกับ อยู่ ก็ ต้อง ยอม ให้ ตู แต่ การ ทัง ปวง ตกดอต ทุก เวลา โรง ฝิ่น เบ็ด

หมวดที่ ๓ ว่าด้วยเจ้า ภาษี ฝิ่น

มาตรา ๓๑ อธิบดี พระคลัง เห็นสมควร ว่า แขวง เมือง ไต จะ จัด เจ้า ภาษี หดง ก็ จะ ได้ นำ ความ ชื่น กราบ บังคม ทูล พระกรุณา แล้ว คึง ไป ตาม ขรม เนียม เจ้า ภาษี หดง ไต รับ เงิน เดือน หรือ ส่วน ตก ตาม สมควร

มาตรา ๓๒ เจ้า ภาษี ฝิ่น แขวง เมือง ไต อธิบดี พระคลัง เห็นสมควร จะ ให้ เป็น ผูก ชาติ จะ ได้ ออก ประกาศ ก่อน วัน ว่า กำหนด ไม่ เร็ว กว่า ๓๕ วัน ผู้ ไต จะ ใคร รับ ทำให้ มี ตัว เจ้า ภาษี คน ๓ นาย ประกัน คน ๓ รับ เรือน คน ๓ พร้อม กัน ลง ชื่อ ทำ เรื่อง รวบรวม ยื่น ฌหอรักษฎากร พิพัฒน์ ตาม แบบ ตัง กำหนด ถ้า เจ้า พนักงาน ภาษี ฝิ่น ไม่ พอใจ นาย ประกัน แล รับ เรือน ต้อง เปลี่ยน ตัว ให้ สมควร แก่ เงิน ภาษี ที่ รับ ถึง กำหนด ว่า ต้อง สู้ ประมุข ใคร สูง จะ ได้ ประกาศ เคาะ ให้

มาตรา ๓๓ ผู้ ที่ เป็น เจ้า ภาษี ผูก ชาติ ต้อง ส่ง ทรัพย์ ถ่วง นำ ตาม ข้อ บังคับ ของ อธิบดี พระคลัง ๑ ให้ ทน ใน วัน กำหนด แล้ว จะ ได้ คัด บาน แพก ทด ถัด ๑ ถวาย เมื่อ โปรด ถัด ๑ พระราชทาน พระบรมราชา นุญาต แล้ว เจ้า ภาษี ต้อง มา ทำ สัญญารับ ประพฤติ ตาม ข้อ บังคับ คือ เจ้า พนักงาน ภาษี ฝิ่น แล รับ ครา ตัง ครา นำ เมือง กำหนด เสีย ค่า ครา ค่า เมือง ละ สอง ชั่ง แล้ว จึง นำ ท้อง ครา นำ เมือง ไป วาง ต่อ ผู้ว่า ราชการ เมือง ครา ตัง รักษา ไว้ สำหรับ ตัว เป็น เจ้า ภาษี ฝิ่น ไป จน กว่า จะ สิ้น งวด กำหนด ห้าม มิ ให้ ผู้ว่า ราชการ เมือง กรมการ ปล่อย ให้ ผู้ ซึ่ง มิ ได้ วาง ครา นำ มี ครา ตัง เป็น เจ้า ภาษี จำหน่าย ยา ฝิ่น เป็น ฌน ชาติ

กฎหมายภาษีเงินเพิ่มเติม

มาตรา ๑๕ เมื่อถึงวันกำหนดให้ส่งเงิน เจ้าภาษีต้องส่งให้ทันทีทุกเดือนไป จนกว่าจะคิดล่วงหน้าด้วย พอครบเงินภาษี ถ้าไม่ได้ส่งในวันกำหนด เจ้าพนักงานต้องจับตัว ชั่งแต่เดหลังภาษี เงิน ภาษี ขาดไปเท่าใด ต้อง หักล่วงหน้าด้วย ถ้าไม่ก็ต้อง เร่ง แก้ว ผิด ถ้าล่วงหน้าเหลืออีก จะคืนให้ไป แล้วตั้งภาษีใหม่ในระหว่งปี

มาตรา ๑๖ ถ้าเจ้าภาษี ทำผิด ขอบบังคับข้อใดข้อหนึ่ง ซึ่งไม่มีโทษอื่นแรงกว่า ต้องปรับแต่ ๓๐ ซึ่งตงมา

มาตรา ๑๗ ถ้าเจ้าภาษี จะไม่ได้จัดการเอง จะให้ผู้อื่นจัดการแทน ให้มา บอกกล่าว ต่อเจ้าพนักงานภาษีเงิน จะได้ออกตราไป ผู้ว่าราชการเมืองกรมการ ต้อง เสีย ค่าธรรมเนียมเท่า ค่าตรา ไปหัวเมือง กรมศขา

มาตรา ๑๘ เจ้าภาษี หรือประกัน รับ เรือน เป็นความมั่ง หมาย ได้
หมวดที่ ๔ ว่าด้วยการเบกเงินรับส่งจำหน่าย

มาตรา ๑๙ ผู้ใดเป็นเจ้าภาษี เมืองใด ต้อง ยื่น หมาย ว่าอุปประมาณเงิน ซึ่ง ตัวจะ ขอรับ ซื่อ ไปจำหน่าย ซื่อ นั้น เมื่อ อธิบดี พระคลัง ฯ ตรวจ เห็นสมควร แล้วจะ ได้ออนุญาต ถ้าไม่สมควร คัด รอนลง เจ้าภาษี ต้องชี้แจง เหตุซึ่ง จะรับมาก ถ้าเห็น สมควร ก็จะยอม ตาม ถึงโดยรับ เงินไม่หมด ตามกะก็ไม่ปรับ ถ้าเงินซึ่งอนุญาต ไม่พอจำหน่าย ต้อง ชี้ เหตุ ผิดหลักฐาน ให้ อธิบดี พระคลัง ฯ เป็นที่ เชื่อ ได้ ว่า จะ ไม่ไป ถักขาย ล่วง แหวงตำ บด แล้ว ก็จะอนุญาต ให้เพิ่มให้

มาตรา ๒๐ ถึงวันกำหนดรับเงิน เจ้า ภาษีจะรับ คราวละ เท่าใด ต้องทำ ใบเบกยื่น ต่อเจ้าพนักงาน ภาษีเงิน กับทั้งราคาทุนตาม อธิบดี พระคลัง ฯ

กฎหมายภาษีเงินเพิ่มติม

กำหนดด้วย เมื่อได้รับคำสั่งแล้ว นำไปรับเงินต่อเจ้าพนักงาน โรงเงิน ซึ่งต้องบอกต้องแล้วจึงรับไป ถ้าเจ้าภาษีเงิน หัก เมือง ต้องนำฉบับเงินไป โดยดี ถึงด้านต้องให้ตรวจทุกด้าน ไป เบ็ดต่อหน้าผู้ว่าราชการ เมือง กรมการ เมืองหรือกรมการผู้ใหญ่เป็นพยาน ส่วนผู้ว่าราชการเมือง กรมการ ได้เป็นพยาน ครั้งใด ต้องมีใบบอกมายังเจ้าพนักงาน พระคลังฯ ทุกครั้ง ไม่เกิน ๗ วัน

มาตรา ๒๑ ในแขวงเมืองเจ้าภาษีคนใด จะให้มีร้าน ขายก็ร้านต้อง ทำทางว่าวบอกแขวง ตำบลจำนวนร้านยื่นต่อเจ้าพนักงาน ภาษีเงิน จะขอขบใบอนุญาตให้ไป ผู้ใดรับขายเงินต้องมีใบอนุญาตทุกแห่ง แต่ที่จะ ตั้งเป็นโรงเจ้าภาษีใหญ่ก็ตั้งบอกตำบล ต่อเจ้าพนักงาน ภาษีเงินให้ทราบ ชัดด้วย ถ้าผู้ไม่มีใบอนุญาตขายเงินมีความผิดนั้นทำผิดเกิน

มาตรา ๒๒ ถูกช่วงรับเงินของเจ้าภาษีไปเท่าไร ต้องมีตัวของเจ้า ภาษีสำหรับเงินไปด้วย บอกจำนวนชนิดแต่ถึงคืนวันให้ชัดเจน แต่เมื่อจะ ชนเงินขายที่ก็ต้องมาขอตัวอนุญาตต่อเจ้าภาษี แต่ร้านย่อยจะขายให้ แก่ผู้ลับ ก็ต้องตั้งตัวของร้านย่อยสำหรับเงินไปทุกราย ถ้าเงินรายใด ไม่มีตัวสำหรับ เจ้าภาษีจับได้ต้องปรับเงินผิดเกิน

มาตรา ๒๓ ถ้าเมื่อเปลี่ยนเจ้าภาษีคนใหม่ เงินของเจ้าภาษีเก่ามีอยู่ เท่าใด ต้องขายให้แก่เจ้าภาษีใหม่หมดตามราคาที่ได้รับซื้อไปต่อหน้า ผู้ว่าราชการเมือง กรมการผู้ใหญ่ ถ้าเงินนั้นเป็นเงินปน ให้เจ้าภาษี คนใหม่อาัยตั้งส่งตงมาพิจารณา ถ้าเป็นเงินต้องรับ แต่ต้องปรับ เงินทำผิดเกิน ถ้าเงินที่ขายไปแล้ว เจ้าภาษีคนใหม่ต้องประกาศให้ผู้มี เงินทำบาญชีมายื่นเปลี่ยนตัวใหม่ใน ๑๕ วัน ให้รวมเป็นเงินเท่าใด

กฎหมายภาษีเงินเพิ่มเติม

เจ้าภาษีคนเก่าต้องหักกำไรแก่เจ้าภาษีคนใหม่จกครบ และที่ประชุมผู้ว่าราชการเมือง ต้องให้กรมการไปกำกับอยู่ด้วย พร้อมด้วยเจ้าภาษีคนเก่าใหม่ หรือผู้แทน ถ้าไม่ให้เงิน ต้องคุมตัวส่งลงมากรุงเทพฯ ถ้าถึงเวลามอบภาษี เจ้าภาษีคนเก่าไม่ไป หรือไม่แต่ง ทนายไปที่โรงขึ้นเดิมให้ทันทีในกำหนด หรือกตัญญูเสียก่อน เจ้าภาษีคนใหม่พร้อมด้วยกรมการผู้ใหญ่ตรวจได้เท่าใด ต้องเป็นเท่านั้น ถ้าพ้นกำหนด ๑๕ วัน ใครรับซื้อเงินเก่าไว้ ไม่เอา ขาญเข้ามาเปลี่ยนตัว ต้องจับเอาเป็นเงินเถื่อน

มาตรา ๒๔ ตัวสำหรับขึ้นสำมัญ กำหนดคุมได้ภายใน ๗ วัน ถ้าร้านย่อยขายใน ๗ วันไม่หมดเงินเท่าใด ต้องจดมาขอตัวคุมใหม่ เว้นไว้แต่เจ้าภาษียอม กำหนดวันที่ให้ในตัวมากขึ้นไป แต่ผู้ซื้อเงินต่างร้านย่อยไปขึ้น ห้ามมิให้ซื้อไปมากเกินสิบ ๗ วัน ถ้าพ้น ๗ วัน ตัวคุมไม่ได้ แลผู้ซื้อเงินที่เหลือนั้นต้องเป็นเงินเถื่อน เว้นไว้แต่มาซื้อเงินต่อเจ้าภาษีเอง เจ้าภาษียอม กำหนดวันที่ในตัวให้ยาว หรือผู้ซื้อจากเจ้าภาษีพ้นวันกำหนดตัว มาขอเปลี่ยนตัวใหม่ต่อเจ้าภาษีเหมือนร้านย่อยก็ได้

มาตรา ๒๕ ถ้าตัวร้านย่อยหายมาขอเปลี่ยน เจ้าภาษีเปลี่ยนให้ หรือคนซื้อตัวหายร้านย่อยก็ จะเปลี่ยนได้ แต่จดหมายไว้ ร้านย่อยต้องบอกเจ้าภาษี ถ้าพิจารณาว่าตัวไม่หายว่าหาย ต้องจับพิรุช ปรับเอาเงินนั้นเป็นเงินเถื่อน

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้เจ้าภาษี หรือร้านย่อยถูกช่วงเอาเงินไปผดัม ถ้าจับได้พิจารณาเป็นสุจ ต้องปรับเอาเงินนั้นเป็นเงินเถื่อน

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้เจ้าภาษีขายเงินให้แก่ถูกช่วงร้านย่อยเป็นเงินติด แลร้านย่อยก็ห้ามมิให้ขายเงินให้แก่ผู้มีชื่อเป็นเงินติด ถ้าไม่ขายเงินสดมาฟ้องร้อง ภายหลังไม่พิจารณาให้

กฎหมายภาษีเงินเพิ่ม เดิม

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ขายเงินด้วย ของอื่น นอกจากเงิน บาท แต่ เบี้ย
ทองแดง หรือเงิน ซึ่ง จะใช้ ใน พิน บ้านเมืองนั้น ๆ ถ้าใครทำผิดปรับ ๓ ชั่ง
ลง มา

มาตรา ๒๙ เจ้าภาษี เมือง ไต ที่ ไม่อนุญาต ให้ต้ม ผืนเอง ต้มผืนแต่
รับ ผืนเถื่อน มาจำหน่าย พิจารณา เป็น สัจ ครั้ง แรก ต้อง ปรับ ๓๕ ชั่ง
ลง มา ถ้า ชิน ทำ อีก ครั้ง ต้องปรับ เต็ม ครั้ง แรก แล ถอด จาก เจ้า ภาษี
ตั้ง เจ้าภาษี ใหม่ เงิน หลวง ขาด เท่า ไต ต้อง เขา เช่น เดหลัง

มาตรา ๓๐ เจ้า ภาษี จะ ให้ ผู้ ไต เป็น ผู้ ตรวจ ต้อง ทำ บัญชี ราย ชื่อ
ทำ นิช รูป พรณ มายืน ต่อ เจ้าพนักงาน ภาษี แด อำเภอบริติศ ทหาร
กรมการ นายอำเภอกำนัน เป็นผู้ ตรวจ ผืน เถื่อน ไต

มาตรา ๓๑ ถ้าจับคนทำผืนเถื่อน ไต ในกรุง ต้องนำมาส่งเจ้าพนักงาน
ภาษีผืน พร้อมกับ ฟ้อง ถ้า เป็น คน ใน บังคับ ต่าง ประเทศ ให้ ส่ง คอ กง สูง

มาตรา ๓๒ ถ้า การ จับกุม เหลือ อำนาจ เจ้าภาษี ในกรุง ให้ ร้อง ต่อ
เจ้าพนักงาน ภาษี ผืน จะ ช่วย ถ้า หัว เมือง ให้ ร้อง ต่อ ผู้ ว่า ราชการ เมือง
กรมการ ช่วย แต่ การ จับกุม ดัง นั้น ต้อง มี ผู้ มา ตำ มา ด ยืน ยืน รับ สิบ บน ก่อน
จึง จะ จับ ไต เว้น ไว้ แต่ การ ตรวจ

มาตรา ๓๓ ห้าม มิ ให้ เจ้า ภาษี หรือ ผู้ ไต เขา ผืน ใน แขวง เมือง หนึ่ง มา
ขาย หลวง แขวง อีก เมือง หนึ่ง ถ้า จับ ไต พิจารณา เป็น สัจ ปรับ ใหม่ ผืน
ผืน เถื่อน ถ้า พิจารณา ไต ความ ว่า เจ้า ภาษี แขวง เมือง นั้น เป็น ใจ ด้วย
หรือ รัเห็น ปลด อย ให้ ผืน ใน แขวง นั้น มา จำหน่าย ขาย โผ แขวง นี้ ต้อง ปรับ เจ้า
ภาษี ครั้ง แรก ๓๕ ชั่ง ลง มา ถ้า ชิน ทำ อีก ครั้ง ค่า ปรับ เท่า เดิม แต่ ต้อง
ถอด จาก เจ้า ภาษี ใน ทน ที่ ถ้า เงิน ว่า ใหม่ ตก ต้อง ปรับ เขา โดย ถัก ษณ
เดหลัง ด้วย

กฎหมาย ภาษี ฝิ่น เพิ่มเติม

มาตรา ๓๔ ถ้าเขา ฝิ่นที่ ซื้อมา รั้นย่อย มาสูบ ดองแขวง . ถึง คำนต้อง
 สั่ง ใจ ที่ ตำน แต่ รับผิดชอบ เมื่อจะกลับ รับผิดชอบ ฝิ่นไป คำน ใจ ให้ ถ้าผู้ใด ฝิ่น
 เขาฝิ่น ดอง แขวงมา ต้อง รับผิดชอบ ฝิ่น เกือบ ถ้าผู้ใด จะ ไป หลาน
 หัว เมือง มาขอซื้อ ฝิ่น เจ้าภาษี เมือง หนึ่ง สำหรับ ไป สูบ เจ้าภาษีต้อง
 ตัด ใจ ให้ ๆ ซัด ว่า ซื้อ ฝิ่น เมือง หนึ่ง เมื่อ ถึง หัว เมือง ระหว่าง ทาง ต้อง นำ ใจ
 ให้ เจ้าภาษี ต เจ้าภาษีตรวจ ถูก ต้อง แล้ว ปลดปล่อย ไป โดยสะดวก ครั้น ถึง
 เมืองที่จะไป ต้อง นำ ไป ให้ เจ้าภาษี ๆ เปลี่ยน ใจ ให้ แล้ว ยึด ใจ นั้น มาคิด
 เขาเงิน แก่ เจ้าภาษี ผู้ออก ใจ แต่ ถ้าเป็น มุต ยาฝิ่น ห้าม มิให้ ดอง แขวง
 เป็นอื่น ขาด ถ้าผู้ใด ฝิ่น เขา มุต ยา ดอง แขวง จับ ได้ ให้ เจ้า ภาษี รับผิดชอบ
 มุตยานั้น เสีย

มาตรา ๓๕ ถ้าฝิ่น ต้อง รับผิดชอบ ต้อง เป็น ของ หลวง แต่ ค่า รับผิดชอบ ของ
 ฝิ่น เป็นของ เจ้า ภาษี ถ้าฝิ่น ต้อง รับผิดชอบ หัว เมือง เป็น ให้ ผู้ว่าราชการ มอบ ให้
 เจ้าภาษี แล้ว มีใบบอกจำนวน ชนิด ฝิ่น น้ำหนัก ลง มา ยังกรุงเทพฯ ๆ เจ้า
 พนักงาน จะ ได้ คิด เงินเขาแก่ เจ้า ภาษี ตาม ราคา

หมวดที่ ๕ ว่าด้วยคดีความ

มาตรา ๓๖ คดี ความเรื่อง ภาษีฝิ่น ในกรุงเทพฯ ๆ ศาลกรม พระนครบาล
 ชำระได้ แต่ ถ้าพิจารณา เสร็จ ถึง ปรบใหม่ หรือ ทำโทษ ต้อง ส่ง มา ยังเจ้า
 พนักงาน ภาษีฝิ่น หรือจะ พ้องยัง เจ้าพนักงาน ภาษี ฝิ่น ที่ เดียว ก็ได้ หัวเมือง
 กรมการนายอำเภอ กำหนด ชำระได้ แต่ ถ้าพิจารณา เสร็จ ถึง ปรบใหม่ ทำ
 โทษ ต้อง ส่ง ไป ยังผู้ว่า ราชการ เมือง หรือจะ พ้อง ยัง ผู้ว่าราชการ เมือง
 ที่ เดียว ก็ได้ ถ้าจะต้อง ทำโทษ หรือ จำคุก แทน เบี้ยปรับ หรือ ความไม่ตกลง
 ต้องบอกส่ง มา ยังกระทรวง กรุงเทพฯ ๆ

กฎหมาย ภาษีเงิน เพิ่มเติม

มาตรา ๓๗ คดี เรื่องภาษี ให้รับชำระ โดยเร็ว คือผู้ฟ้องต้องเข้ามาให้ชัดว่าคน นั้น ทำผิด ด้วย เงิน ด้วย เงิน เกือบ อย่างไร ระเบียบ หลักฐาน จะจับได้ หรือมี ผู้ยื่น ยื่น เป็น พยาน ก็ ได้ ระยะเวลาการถาม จำเลยให้แก้ว่าคดีจะไม่ผิดอย่างไร แต่อ้างพยาน หลัก ฐาน สืบ แล้ว รับ คัด ดิน ถ้าโจทก์ แถลงประวิง ความ ไว้ช้าเกิน ๑๕ วัน ให้ ยกความนั้น หรือ ถ้า คัดดินแล้ว ผู้ผิดไม่มี เงิน ปรับ ให้ ภายใน เดือน หนึ่ง ต้องให้ ส่งไปจำ ถ่ายโทษ หัวเมือง ต้อง บอก ส่งที่ เดียว ห้ามมิ ให้ ระยะเวลาในกรุง แด หัว เมือง จำนั่งไว้ ไม่พิจารณา เกิน ๑๕ วัน ทุก เรื่อง

มาตรา ๓๘ ระยะเวลา มี อำนาจ ที่จะเรียก ค่าธรรมเนียม ฝ่ายโจทก์ฝ่ายจำเลย ได้ ตาม ธรรมเนียม แต่ค่าประกัน เจ้าภาษีไม่ต้องเสีย ถ้าพิจารณาไม่สู้เจ้าภาษี หา ต้องให้เจ้าภาษีใช้ ค่า ธรรมเนียม แต่ปรับ ห้ามทำชดเชยตามกฎหมาย แด เงิน ค่าปรับเจ้าภาษี จะได้ ต้อง ชัก ๓๐ ๓๑ เป็นส่วน ระยะเวลาไว้ ด้วย

มาตรา ๓๙ ศาลเจ้าพนักงานภาษี เงินนี้ คงชำระแต่จำ เพราะชั่ว เรื่องเงินเกือบ ความซึ่ง เกี่ยว ช้องว่าด้วยดี วันหรือหัวว่า สิ่งของหาย เป็น ต้น ต้องไป ว่าตามกระทรวงอื่นใดได้คร ๓

มาตรา ๔๐ ถ้า ความ ฟ้องคน ในบังคับต่าง ประเทศ เจ้าพนักงาน ภาษีเงินจะนำฟ้องส่ง ไปยังกงสุล ให้เจ้าภาษี แต่งทนายไปว่าความ ตาม ธรรมเนียม แต่ถ้าขัดข้อง ฉันทใด ต้องมาแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ๆ จะ โตแย้ง ว่า กกล่าว ให้ ตามยุติธรรม ถึง โดยได้รับคำคัด ดิน พอใจแล้ว ก็ ต้องบอก มา ให้ เจ้าพนักงาน ภาษีเงิน ทราบ

มาตรา ๔๑ ถ้าผู้ว่าราชการเมืองกรมการหรือ เจ้าพนักงานภาษี เงิน คัด ดิน

กฎหมายภาษีฝิ่นเพิ่มเติม

ไม่เป็น ยุติธรรม โจทย์จำเลยร้องอุทธรณ์คือ อธิบดี พระคลังได้ ถ้า อธิบดี พระคลัง คัดสิน ไม่เป็น ยุติธรรม โจทย์จำเลย ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกากฎว่า โทษอธิบดี พระคลัง ได้

หมวดที่ ๖ การเบ็ดเตล็ด

มาตรา ๔๒ อธิบดี พระคลัง เป็นชู้ระ ในการภาษีฝิ่นนั้น จะมอบหน้าที่ให้ รองอธิบดี หรือปลัด ราษฎรผู้กลางเป็นผู้แทนได้ ในเวลาไม่อยู่หัว เมือง อยู่ว่า ราชการ เมือง ต้องเป็นชู้รักษา พระราชบัญญัตินี้ จะ มอบให้ปลัด ยกระบัตรกรมการผู้ใหญ่ เป็น ผู้แทนในเวลาไม่ อยู่ก็ได้

มาตรา ๔๓ ข้อความ ในพระราช กำหนด กฎหมาย แต่ ข้อ พระ ราช บัญญัตินี้ให้คงใช้ ไปตามเดิม แต่ พระราชบัญญัติ กฎ หมาย ภาษี ฝิ่น จุดศักราช ๑๒๓๓ นั้น ไม่เลิกถอน คงใช้ ได้เต็ม ที่

มาตรา ๔๔ ราคาฝิ่น ซึ่ง เจ้าภาษีจะได้อำนาจขายในกรุงเทพฯ และหัวเมือง ควร ราคาเท่าใดให้ อธิบดี พระคลัง กำหนดไปในท้องตราให้ชัด ถ้าเจ้าภาษี ฝิ่นหรือ ราน้อยยจำหน่าย ฝิ่นสูง หรือ ต่ำกว่า อัตรา ต้อง ปรับ ๒๕ ซึ่ง ลงมา ถ้าผู้ว่า ราชการเมืองกรมการ รู้ ไม่ ปรับ ใหม่ แต่ ไม่มี โบบอก ลง มา ยัง กรุงเทพฯ ก็ต้องปรับใหม่ฉันผู้ผิด พระ ราช บัญญัติทรง ตั้ง ไว้ แต่วันที่ ๓ เมษายน วันโกสินทร ศก ๓๐๘ เป็นวันที่ ๑๘๓๒ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

กฎเกณฑ์บังคับอากรฝิ่น

ทั้งนี้ โดยเสนาบดีกระทรวงพระคลัง มหาสมบัติ

ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว

กำหนด ราคาขายฝิ่น

ข้อ ๓ ให้ขาย อากร ฝิ่นชายฝิ่น สูง ไม่เกิน ไม่ต่ำกว่า ราคาตั้ง ต่อ ไปนี้

กฎ เป็นข้อ มังคัม อากร ผีน

ผีนชนิด เลี้ยงหุ่นหนัก ๓ คำตั้ง ขาย ราคา ไม่แพงกว่า ๓ บาท ๗๕ สตางค์
ไม่ถูกกว่า ๒ บาท ๕๐ สตางค์ แต่ผีน ชนิด ลี หุ่นหนัก ๓ คำตั้ง ขายราคา
ไม่แพงกว่า ๓ บาท ๕๐ สตางค์ ไม่ถูกกว่า ๒ บาท ๒๕ สตางค์
จำนวนผีน

ข้อ ๒ นาย อากร ผีน เมืองโต ควร จะรับผีน ดิบ ขึ้น ต้มจำหน่าย เอง
เป็นผีนปีละกี่ ลูก หรือควร จะรับ ผีน สุก ไปจำ หน่ายเป็น ผีน ปีละกี่คำ ตั้ง
จะได้ถึง ใน ท้อง ตรา ตั้ง นายอากรให้เทศาภิบาล คือ ข้าหลวง หรือผู้ว่า
ราชการ เมือง กรมการ ผู้รักษาราชการ เมือง ให้ กรมการอำเภอกำนัน
ตรวจบาญชี ผีนปีหนึ่ง ให้ มี ใบบอกส่ง บาญชี มายังกระทรวง พระคลัง
กรุงเทพ ฯ แต่ถ้า นายอากรผีนจำหน่ายผีน ใน แขวง เมือง นั้น โดย สุจริต
มากกว่าจำนวนที่กะไป ก็ให้เทศาภิบาล มี ใบบอกส่งบาญชี มา ยัง กระทรวง
พระคลัง มหา สัมบัติ ในระหว่าง ปี

ผีนเข้ามา

ข้อ ๓ ถ้า มี ผู้พา ผีน หีบ ผีน ก้อน ถัก เชือก หรือ ผีน ดิ้น กระทบมือ
เข้ามา แขวง เมืองโต นอก จากผีนซึ่งกระทรวง พระ คลังมหา สัมบัติ กรุงเทพ ฯ
หรือผู้รับ อำนาจจาก กระทรวง พระคลัง มหา สัมบัติ กรุงเทพ ฯ ขอ มาหรือ
ตั้ง ให้มันทุกไปให้ผู้ใด ให้ นายอากรในแขวง เมือง นั้น ประทับ ตราที่อื่นผีน
ให้ ใบสำคัญคุ้มผีน แล้ว ให้ เทศาภิบาลเขียน หนังสือ เดินทาง มีจำนวนผีน
ให้แก่เจ้าของ ผีนไปเป็น สำคัญ แล้ว ให้ พาออกไปพ้นบ้านเมือง ถึงหัวเมือง
รายทาง ก็ให้เทศาภิบาล แดงนายอากร ผีน ตรวจ ถูก ต้อง แล้ว ให้ ออก
ไปเสีย นอกพระราช อาณา เขต ถ้าไม่ มี หนังสือคุ้ม ตั้ง กล่าว แล้ว ให้ ทำ
ตั้งผีนเดือน

กฎ เปน ข้อ บังคับ อากร ผื่น

จับ ผื่น เกือน ได้

ข้อ ๔ ถ้า นาย อากร หรือ เทศาภิบาล จับ ผื่น เกือน ได้ มาก น้อย เท่าใด นาย อากร ต้อง นำ มา ส่ง ต่อ เทศาภิบาล ถ้า เมือง ไต อนุญาต ให้ นาย อากร ต้ม ผื่น ได้ เอง ให้ เทศาภิบาล มอบ ผื่น ให้ แก่ นาย อากร แล้ว มี ใบ บอก จำนวน ผื่น ราย นั้น ลง มา ยัง กระทรวง พระคลัง มหา สัมบัติ กรุง เทพ ฯ จะ ได้ ตัก จำนวน ผื่น ซึ่ง นาย อากร คง ซื้ ลง แต่ ถ้า เมือง ไต มี ไต อนุญาต ให้ นาย อากร ต้ม ผื่น ได้ เอง ถ้า จับ ผื่น ดิบ ได้ ให้ เทศาภิบาล มี ใบ บอก ส่ง ผื่น ลง มา ยัง กระทรวง พระคลัง มหา สัมบัติ กรุง เทพ ฯ ถ้า จับ ผื่น สุก ได้ ให้ มอบ ให้ แก่ นาย อากร แล้ว มี ใบ บอก จำนวน ผื่น ราย นั้น ลง มา ยัง กระทรวง พระคลัง มหา สัมบัติ กรุง เทพ ฯ หรือ เมือง ไต อนุญาต ให้ นาย อากร ต้ม ผื่น ได้ เอง หรือ มี ไต อนุญาต เทศาภิบาล เห็น สสมควร จะ ส่ง ผื่น ลง มา ยัง กรุง เทพ ฯ ไม่ มอบ ให้ แก่ นาย อากร ก็ ได้ ให้ มี ใบ บอก ส่ง ผื่น ลง มา ยัง กระทรวง พระคลัง มหา สัมบัติ กรุง เทพ ฯ ที่ เดียว

หอ รัชฎากร พิพัฒน์

วันที่ ๑ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๓๑๓

(ลงพระนาม) นราธิประพันธ์พงษ์ รองเสนาบดี

กฎ เปน ข้อ บังคับ อากร ผื่น

ตั้ง โดย เสนาบดี กระทรวง พระคลัง มหา สัมบัติ

ได้ รับ พระ ราชทาน พระ บรม ราชา อนุญาต แล้ว

ตั้ง นาย อากร คน ใหม่ แล้ว คน เก่า ต้อง มอบ การ คั้น ผื่น

ข้อ ๑ อากร ผื่น มณฑล ไต หรือ เมือง ไต ได้ ว่า ประมุข ตก คำ แล้ว

กฎเกณฑ์ บังคับ อากร ผืน

ผู้ใดจะได้เป็น นาย อากร ผืน โดยได้รับ พระบรมราชานุญาต ผู้นั้นได้
รับท้องตราตั้ง ตราหน้าวันใด ตั้งแต่วันนั้นไป ผู้นั้นมีหน้าที่ จะขอให้
เจ้าพนักงาน หรือ ข้าหลวง ผู้ว่าราชการ เมือง กรมการ ซึ่งมีหน้าที่รักษา
พระราชบัญญัติ ของ การ อากร ผืน ให้เป็น ประชาน กำกับ ตรวจ บัญชี
เนื้อผืน พร้อมด้วย นาย อากร คนเก่า แด่ นาย อากร คนใหม่ เพื่อรักษา
ความยุติธรรม ให้เป็นไป โดยเรียบร้อยด้วย กั้น ทั้ง ๒ ฝ่าย ได้เต็ม ตาม
พระราชบัญญัติ อากร ผืน ปี ๑๙๓๓ หมวดต้น

ข้อ ๑ แด่ พระราชบัญญัติ อากร ผืน เพิ่ม เติม รัตนโกสินทร ศก ๑๐๙
หมวดที่ ๔ มาตรา ๒๓ นั้น

คืน ผืน ที่ เหลือ แล้ว ให้ คิด เงิน เขา แต่ นาย อากร

คน ใหม่ เท่า ทน เดิม ตาม อัตรา

ข้อ ๒ เมื่อ ถึง วันที่ ๑ เมษายน ปีใหม่ ซึ่งเป็น เขต ของ นาย อากร
คน ใหม่ นาย อากร คนเก่า ได้คืน ผืน ที่ เหลือ จำ หน่าย ให้ นาย อากร
คน ใหม่ แล้ว ให้ นาย อากร คน ใหม่ ใช้ เงิน ทน ผืน ให้ แต่ นาย อากร คนเก่า
ตาม พระราชบัญญัติ อากร ผืน เพิ่ม เติม รัตนโกสินทร ศก ๑๐๙ หมวดที่ ๔
มาตรา ๒๓ คิด เทียบ ตาม อัตรา ราคา ผืน ดิบ ที่ ชื่อ มา ต้ม ใน ปี นั้น ดังนี้
คือ ผืน ดิบ ราคา ไร่ หนึ่ง ตั้งแต่ ๙๕๐ บาท ขึ้น ไป ถึง ๑๐๕๐ บาท ให้ คิด
ราคา เสีย หุน ตำดิ่ง ละ ๑ บาท สี่ หุน ตำดิ่ง ละ ๕๐ อัฐ ผืน ดิบ ราคา ไร่ หนึ่ง
ตั้งแต่ ๑๐๕๐ บาท ขึ้น ไป ถึง ๑๑๕๐ บาท ให้ คิด ราคา อย่าง เสีย หุน ตำดิ่ง
ละ ๑ บาท ๘ อัฐ อย่าง สี่ หุน ตำดิ่ง ละ ๑ บาท ขึ้น ร้อย บาท ต่อ ๘ อัฐ
ปน ตำดิ่ง ไป

กฎ เปน ข้อ บังคับ อากร ผืน

ราคาขาย ผืน สุก คำตั้ง ละเท่า ไต จะ บังคับ ใน ท้อง ตรา

ข้อ ๓ การบังคับให้นาย อากร จำหน่าย ผืน สุก ซึ่ง มีความอยู่ในพระราชบัญญัติ อากร ผืน เพิ่มเติม รัตนโกสินทร ศก ๑๐๘ มาตรา ๔๔ ว่า ราคา ผืน ซึ่ง นาย อากร จะจำหน่าย ขาย ใน กรุง เทพ ฯ แล หัว เมือง ควร ขาย ราคาเท่าใด เสนาบดี กระทรวง พระคลัง จะกำหนด ไป ใน ท้อง ตรา แล ได้ มี กำหนด ราคา ดังนี้ เปน กฎ ข้อ บังคับ รัตนโกสินทร ศก ๑๑๓ โดย เสนาบดี กระทรวง พระคลัง ได้ รับ พระ ราชทาน พระบรม ราชานุญาต ได้ ไข ต่อ มา จน ถึง รัตนโกสินทร ศก ๑๓๔ นั้น บัด นี้ จะ ได้ อธิบาย วิ ชี การ ของ กฎ ข้อ บังคับ นั้น ให้ เปน พิกัด อัครา เพื่อ ให้ นาย อากร ผืน เข้า ใจ การ โดยละเอียด ต่อ ไป นี้ คือ ผืน ดิบ ราคา หีบ ละ ๑๐๕๐ บาท ลง มา ให้ ขาย เสีย หุน อย่าง สูง ไม่เกิน คำตั้ง ละ ๓ บาท ๔๘ อัฐ ดี หุน อย่าง สูง ไม่เกิน คำตั้ง ละ ๓ บาท ๓๒ อัฐ ถ้า ผืน ดิบ ราคา หีบ ละ ๑๑๕๐ บาท ลง มา ให้ ขาย เสีย หุน อย่าง สูง ไม่เกิน คำตั้ง ละ ๓ บาท ๕๒ อัฐ ดี หุน อย่าง สูง ไม่เกิน คำตั้ง ละ ๓ บาท ๔๐ อัฐ ถ้า ผืน ดิบ ราคา หีบ ละ ๑๒๕๐ บาท ลง มา ให้ ขาย เสีย หุน อย่าง สูง ไม่เกิน คำตั้ง ละ ๔ บาท ดี หุน อย่าง สูง ไม่เกิน คำตั้ง ละ ๓ บาท ๔๘ อัฐ ถ้า ผืน แพง ขึ้น ไป กว่า นี้ ก็ จะ คิด ราคา กำหนด ให้ ขาย เปน ตำบับ ขึ้น ไป ตาม อตรา นี้ คือ ผืน ดิบ ขึ้น ราคา หีบ ละ ๑๐๐ บาท ผืน สุก จะ ให้ ขึ้น ราคา คำตั้ง ละ ๘ อัฐ เปน ตำบับ ไป เหมือน กัน แต่ บิด ๆ ควร ให้ ขาย อย่าง ไต คำตั้ง ละเท่า ไต เสนาบดี กระทรวง พระคลัง จะ กระตง ไป ใน ท้อง ตรา โดย ชัด เจน ให้ ตรง กับ ราคา ผืน ดิบ ที่ กะ ให้ นาย อากร ผืน มา ซื้อ แต่ เจ้า พนักงาน กระทรวง พระคลัง ตาม จำนวน ปี นั้น ๆ

กฎ เปน ข้อ บังคับ อากร ผื่น

ราคาข้อ ผื่น ติบ เจ้า พนักงาน จะกะ เปน ปี

ข้อ ๕ ราคา ผื่น ติบ ที่ นาย อากร จะนำ เงิน มา ข้อ แต่ เจ้า พนักงาน

กระทรวง พระคตังไป คัม จำหน่าย นั้น เจ้า พนักงาน จะ ตรวจ ราคา ผื่น ติบ ที่ ข้อ ขาย กัน ใน ปี ที่ ต้อง มา แล้ว เทียบ ทุก ปี ไป ควร กะราคา ให้ นาย อากร ข้อ หีบ ละ เท่า ได จะกะ ให้ เจ้า พนักงาน ลง ใน ลัญญา รับ ทำ ภาษี อากร ตาม พระราชบัญญัติ การ ภาษี อากร รัตน โกสินทร ศก ๑๑๓ มาตรา ๑๘ ทุก ปี ไป ให้ ตรง กับ ราคา ผื่น สุก ที่ ได้ อนุญาต ไป ใน ท้อง ตรา ให้ นาย อากร จำหน่าย นั้น ด้วย

มณฑลไต่ เมือง ไต่ จะ คัม ผื่น

ที่ ตำบล ไต่ ต้อง ได้ อนุญาต ก่อน จึง จะ ตั้ง คัม ไต่

ข้อ ๕ นาย อากร ผื่น มณฑลไต่ เมือง ไต่ เมื่อ ได้ รับ อนุญาต เปน นาย อากร แล้ว จะ ตั้ง คัม ผื่น ที่ ตำบล ไต่ ต้อง ขอ อนุญาต แต่ เจ้า พนักงาน ก่อน เมื่อ เจ้า พนักงาน เห็น ส่มควร แล้ว จะ อนุญาต ที่ ตำบล ตั้ง คัม ไป ใน ท้อง ตรา มณฑล นั้น นาย อากร คน นั้น จะ อนุญาต ให้ คัม ตำบล เดียว

นอกจาก คำ อธิบาย

เปน กฎ ข้อ บังคับ นี้ ให้ นาย อากร ประพฤติ ตาม

พระราช บัญญัติ พระราช กำหนด กฎหมาย เดิม ทุก ประการ

ข้อ ๖ กฎ ข้อ บังคับ นี้ เปน คำ อธิบาย ขยาย ความ ใน ข้อ พระราช บัญญัติ เดิม แด่ กฎ ข้อ บังคับ เดิม ของ อากร ผื่น ซึ่ง ยัง ไม่ แจ่ม แจ้ง เพื่อให้ เปน ที่ เข้า ใจ การ ร่าย นอกจาก คำ อธิบาย นี้ คง ให้ นาย อากร ผื่น ประพฤติ ตาม พระราช บัญญัติ อากร ผื่น ปี ๑๒๓๓ แด่ พระราช บัญญัติ

กฎ เปนข้อ บังคับ อากร ผื่น

๒๘

อากร ผื่น เพิ่ม เต็ม รัตนโกสินทร ศก ๓๐๘ กฎ ข้อ บังคับ รัตนโกสินทร ศก ๓๓๓
แถ พระราชบัญญัติ การ ภาษี อากร รัตนโกสินทร ศก ๓๓๓ แถ พระราช กำหนด
กฎหมาย ซึ่ง เกี่ยว ด้วย อากร ผื่น นี้ ึ่ง ทุก ประการ

หอ รัชฎากร พิพัฒน์

วันที่ ๓๓ มกราคม รัตนโกสินทร ศก ๓๓๔

(ลงพระนาม) ศิริรัชสังกาศ เสนาบดี

เพิ่มเติม ข้อ บังคับ ทาง รถไฟ กรุง สยาม

มี พระบรมราชโองการ ดำรัส เห็นชอบเกล้า ฯ สั่งว่า ข้อ บังคับ สำหรับ ทาง
รถไฟนครราชสีมา ที่ได้พระราชทานพระราชนุญาตแล้ว แต่วันที่ ๑ ตุลาคม
รัตนโกสินทร ศก ๑๓๖ อัน ได้ตั้ง พิมพ์ ใน หนังสือ ราชกิจจานุเบกษา
เล่ม ๑๕ แผ่น ที่ ๒๘ เช่น ใช้อยู่ ทุกวันนี้ นั้น ยังขาด ข้อความ ที่ จำเป็น จะต้อง
มี เพื่อ บังคับ การ ซื้อ ขาย หรือ ตักพาเอา ผืน ถิ่น เข้า มา ใน บริเวณ ทาง
รถไฟ อัน ผิด ด้วย พระราชบัญญัติ ภาษี ผืน ซึ่ง เจ้า พนักงาน จะตรวจ จับ
กุม ได้ โดย ยาก จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ พระราชทาน พระบรมราชา
นุญาต ให้ เสนาบดี กระทรวง โยธาธิการ กำหนด ข้อ ๒๘, เพิ่มเติม ใน พระราช
บัญญัติ สำหรับ ทาง รถไฟนครราชสีมา ดัง จะกล่าว ต่อ ไปนี้

ข้อ ๒๘ ข, ห้ามมิให้ ผู้หนึ่ง ผู้ใด ซื้อ ขาย ผืน ถิ่น หรือนำ พาเอา
ผืน ถิ่น เข้า มา ใน บริเวณ กรม รถไฟ โดย เป็น อันขาด ถ้า ผู้หนึ่ง ผู้ใด
ประพฤติ ละเมิด ต่อ ข้อ บังคับ นี้ จะต้อง ถูก ปรับ ๕๐ เปอรเซ็นต์ แห่ง ราคา ผืน
กับ ทง ผืน นั้น จะต้อง ถูก ริบ ด้วย อนึ่ง ถ้า ผู้หนึ่ง ผู้ใด นำ ความ มา แจ้ง
ต่อ เจ้าพนักงาน รถไฟ ได้ ว่า มี ผู้ ทำการ ซื้อ ขาย ผืน ถิ่น จริง แล้ว ผู้นั้น จะ
ได้ รางวัล ๕๕ เปอรเซ็นต์ แห่ง ราคา ผืน ซึ่ง ต้อง ริบ แด เงิน รางวัล นี้ เจ้าภาษี
จะต้อง เสีย เมื่อ เวลา คน ได้ ริบ ผืน ซึ่ง ต้อง ริบ นั้น

พระราชทาน พระบรม ราชา นุญาต วันที่ ๑๑ เมษายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๖

(ลงพระนาม) พิชยสถา พุฒิชิตา

เสนาบดี กระทรวง โยธาธิการ

ผู้รับ พระบรม ราชโองการ

